

ግዛት፣ ጢቾ አውራጃ፣ ጠና ወረዳ አንድ ጋሻ መሬት ካገኙ በኋላ «ርስቴን አቀናለሁ» በሚል ሰበብ ገጠር ገብተው ቀጭን ጌታ ሆነው ነበር። ያለመታደል ሆነና፣ ባልጠበቁት ጊዜና ሁኔታ፣ በገጠር መሬት አዋጅ ተፈናቅለው አዲስ አበባ ተመልሰዋል። አቶ ጉልቴ ከአሥር ዓመት በፊት ጃደ አሩሲ የኮበላሉት የደረጀን እናት ሰማኒያ ሳያወርዱ ሌላ ሚስት አግብተው ስለነበር መመለሳቸውን ቤተሰቡ አልተቀበለም። ቀድሞም ቢሆን፣ ደረጃ አልፎ አልፎ ካባቴ ዘንድ ከርሞ ሲመለስ ከሚያመጣው ቀሰብ በስተቀር፣ በአባቴና በእናቴ መካከል የነበረው ግንኙነት ተቋርጧል። ከዚህም የተነሳ አቶ ጉልቴ ለጊዜው ካረፉበት የአቶ ሁንዴ ቤት ጥገኛ እንደሆኑ ቀርተዋል። ባላምባራስ ማንተጋፍቶት የወንበር ቤኛ ገዳ የፍርድ ጸሐፊ ስለነበሩ ልጆቻቸውን /ሁንዴንና ጉልቴን/ ከብሮ አደግነታቸው ያስተሳስባቸዋል።

አቶ ሁንዴና ደረጃ የተለያዩ ጎራ ተሰላፊ ቢሆኑም፣ በየአንጻራቸው ሲያመኙ በግልጥ ሳያመኙ በስውር አብዮቱን እየታገሉ ናቸው። መረጃም ይለዋወጣሉ። አንዳንድ ጊዜ በወቅታዊ ጉዳዮች ላይ የሚከፈቱት ውይይት፣ አቶ ሁንዴ ስለ አብዮቱ ከባልንጀሮቻቸው ሻል ያለ ግንዛቤ አስጨብጧቸዋል። ደረጃንም ትግሉን በጽናት እንዲጋፈጥ አግዞታል።

«ደረጃ» አለ የጥምር ኮሚቴው ሰብሳቢው «አንተ አብዮት አልመጣብህም፣ መጣልህ እንጂ! እንጀራ ጋግረው ያሳደጉህን እናትህን.....»

«ተው ባክህ!» አለ ደረጃ የሲቀ መንበሩን ንግግር አቋርጦ እዚያው በተቀመጠበት እየተቀነጠነጠ «ይህን የአባ መሽ በከንቱ ስብከትህን ልደታ ቤተ ክርስቲያን አድርገው» አለና «ለምን

እንደዚህ ኢ-ሰብአዊ ድርጊት ትፈጽሙብኛላችሁ? ሌላ ቢቀር እናንተ ዘንድ ስቀርብ እንኳ የተጠፈርኩበት ካቴና እይወልቅልኝም?» ሲል ጠየቀ።

«ደረጃ አትቸኩል፣ አይዘህ! ስለሱም ስለ ሌላውም እንነጋገራለን፣ የተጠራኸውም ለዚህ ጉዳይ ነው አለ» የአብዮት ጥበቃው ሲቀ መንበር።

«ታዲያ የምን ቀጠሮ ነው ፍቱኝና፣ ተዝናንተን እንነጋገራ!» አለ ደረጃ።

«በመጀመሪያ ረጋ በል» አለ የአብዮት ጥበቃ ኮሚቴው ሲቀ መንበር።

«እሽ! ምንድነው ከኔ የምትፈልጉት?»
«ካንተ የምንፈልገው፣ በኢሕአፓ ውስጥ የትኛው ቡድን አባል እንደሆንክ እንድትነግረን ነው» አለችው የአኢሴማዋ ሲቀ መንበር።

«ለምንድ ነው የምነግራችሁ? እሱን ተናግሮ ከናንተ ምሕረት ለማግኘት?» አለና ደረጃ በዋዘኛ ጠየቀ።

«ደግሞስ» አለ ደረጃ «እኔ ምን መሆኔን አታውቁምና ነው የምትጠይቁኝ?»

«ለምንድነው የኢሕአፓ መሣሪያ አፈ.መ.ዝ በእኛ በሕዝባዊ ድርጅቶች ላይ ያነጣጠረው? በእኛ መገደል አብዮቱን ከግሥጋሴው መግታት የምትችሉ ይመስልሃል?» በማለት ሰብሳቢው ክፋኛ ደነፋ።

«አዎ! እንዴታ! እናንተ ምን እንደሆናችሁ ታውቃላችሁ? አታውቁም። እኔ እነግራችኋለሁ፣ በጥሞና አድምጦኝ አለና «ንድ የቀበሌ ሲቀ መንበር አንድ ጥያቄ፣ የድፍረት ቢመስልም

ልጠይቅህ፣ ለመሆኑ ኮሲና ሙጃ ታውቃለህ።» አለና ንግግሩን ቆም አደረገ።

«አዎ አውቃለሁ።»

«መልካም እንግዲያውሳ እናንተ ኮሲ፣ ደርግ ደግሞ በኮሲው ላይ የበቀለ ሙጃ ነው። ሙጃ ሣር ቢሆንም ለእንስሳ መኖሪያ አያገለግልም» በማለት የኮሲንና የሙጃን ምሳሌ በውል አጠነው እንደሆነ ለማረጋገጥ የኮሚቴውን አባላት ዓይን እየተመለከተ ዝም አለ።

«ታዲያስ» አለ የኮሚቴው ስብሰቢ።

«ገበሬው፣ ኮሲውን አስወግዶ ሙጃው እንዳይበቅል በማድረግ፣ ኮሲ አፈር ደግሞ ለጨንጫ ዕዳሪ መሬት እንደ ማዳበሪያ በመጠቀም ጠቃሚ አገልግሎት ላይ ማዋል አለበት» አለ ደረጀ ፈርጠም ብሎ።

«አላበዛኸውም!» አለ የአኢወማው ሊቀ መንበር በዛቻ መልክ።

«አንቺ ደግሞ ማነሽ! አብዮተኛ! የጥጃ ቀንዳም!» አለ ደረጀም በፋንታው እያሸጧጠጠ።

«ታዲያ ያንተ የሥራ ድርሻ ምን መሆኑ ነው?» አለው የአብዮት ጥበቃው ኮሚቴ ሊቀ መንበር።

«የእኔን የሥራ ድርሻ በግልጽ ልንገራችሁ፣ ኮሲውን አፈር ማስወገድ ነው እንደ ብልሁ አስተዋዩ ገበሬ» አለ አሁንም በድፍረት።

«በቃ! ረቃ! ከዚህ በላይ ምን እንዲነግረን እንፈልጋለን?» ተብለው ደረጀን ወደ ማኅሪያው እንዲወስድ ከበር ላይ የቆመውን የአብዮት ጥበቃ ጓድ ጠፋት።

«አንድ ጊዜ የመጨረሻ ነች፣ አትሰልቹ» አለ ደረጀ «ደርግ እንኳን ለናንተ ለራሱም ስለማይሆን በተጭበረበረ አዋጅና በጊዜያዊ ድል አትታለሉ። ሕዝባዊውን አብዮት ለማዳን ከእውነተኛው ሕዝባዊ አብዮታዊ ድርጅት ኢሕአፓ ጋር ተደባለቁ። ለፀረ-ሕዝብ ድርጊታችሁ ንስሐ ግቡ። ደርግ በምንም ኃይል ቢጠናከር የኢትዮጵያን ሕዝብ እውነተኛው የሥልጣን ምንጭና ባለቤት ሊያደርግ አይችልም። ከእባብ እንቁላል እርግብ አይፈለፈልምና» ብሏቸው ደረጀ ወደማኅሪያው ተመለሰ። ሊያመልጥ ሲል ተባለና በዚው ሰሞን ተደመሰሰ።

***

ከአብዮቱ ፍንዳታ በኋላ በርካታ የጎንደር፣ በተለይም የሰሜን ጎንደር አብያተ ክርስቲያናት ተዳፍነዋል። ለእነዚህ ችግረኛ አብያተ ክርስቲያናት ርዳታ ለማሰባሰብ የአክሊሉ አባት አበ ነፍሰና የቅርብ ወዳጅ መምህር ኃይለ መለኮት አዛገ አበ ነፍሰና ልደታ ቤተክርስቲያን አካባቢ ሊዘዋወሩ፣ ፀጉረ ልውጥ ተብለው በቁጥጥር ሥር ከዋሉ ሰንበት ብለዋል። እኒህን መንፈሳዊ አባት ለማስፈታት አክሊሉ ያደረገው ሙከራ ባይሳካም፣ ዕድሜ ለአሰገደች ብር ከልዩ ምርመራ (ሥቃይ) ድነዋል። የጥምር ኮሚቴ ሥራ ስለበዛበት በጊዜ አላነጋገራቸውም። ቃላቸውንም አልሰጡም ነበርና ይምጡ ተብለው ገቡ።

መምህር በእጃቸው ላይ የተገኘው ገንዘብና መስቀላቸውም ጭምር ተመዝግቦ መጋዘን ስለገባ፣ ወደ ጥምር ኮሚቴው ቢሮ አንደገቡ «እንዴት ዋላችሁ» በማለት እጃቸውን አሳለሟቸው።

የኮሚቴው አባላት ሳይወዱና ሳይፈቅዱ በይሉኝታ የቁሉን እጅ ከተሳለሙ በኋላ በትዝብት እርስ በርስ ተያይተው ተቀመጡ።

«አባ ስምዖን ቢነግሩን?»

«መምህር ኃይለ መለኮት አዛገ እባላለሁ»

«አገርዎ የት ነው?»

«ጎንደር።»

«ኢዲዩ ነዎት?»

«አይደለሁም።»

«ኢህአፓ ነዎት?»

«አይደለሁም።»

«ገንጣይ ወንበዴ ነዎት?»

«አይደለሁም።»

«ታዲያ ምንድንዎት?»

«እኔ! እኔ! እኔማ! የጠራሁ ጎንደሪ!»

«አሁን እውነት ጥያቄው ሳይገባዎት ቀርቶ ነው ጎንደሪ ነኝ ያሉት?» አለ የኮሚቴው ሰብሳቢ ቆጣ ብሎ።

«ታዲያ ምን ልበል? ምንድነህ? ብለህ ስትጠይቀኝ «ለው ነኝ» ብል ይሻል ነበር? ያን ያላልኩት ማሌጥ እንዳይሆንብኝ ብዬ ነው» አሉ ለሙግት ዝግጁ መሆናቸውን በማሳየት።

«ጥያቄው የየትኛው ፀረ-አብዮት ድርጅት አባል ነዎት? ነው» አለ የአብዮት ጥበቃው ኮሚቴ ሊቀ መንበር።

«ፀረ-አብዮት ማለት በጎንደር ውርጋጡን እያስጨፈጨፈ ያለው ጉግ ማንጉግ መሆኑ ነው?» አሉ አባ አንገታቸውን ወደፊት ወርወር አድርገው።

«አዎ» አለ የአኢወማው ሊቀ መንበር።

«ምን አዎ ትላለህ! በጎንደር ማነው የወጣቱ ጨፍጫፊ! ነገሩ የገባህ አልመለሰኝም! ማነው ጨፍጫፊ ማነው? አስጨፍጫፊውስ? አባ ይለዩ።»

«እኔ እነማን እንደሆኑ የአጥፊና ጠፊን ስም ለይቼ አላወቅሁ። እንዲያው ተላለቁ ሲባል ነው የምለማ» አሉ አባ ከሙግቱ በፊት ለፊት ሳይሆን በስርቆሽ በር ወጥቶ ለማምለጥ።

«አባት! አያምታቱ! የላክዎትን ድርጅት በይፋ አጋልጠው፣ ግለ ሒስ በራስዎ ላይ አካሒደው፣ የበደሏትን አገር፣ የቦረቦርትን አብዮት ለመካሰና ለመገንባት ቃል ከገቡ ብቻ ነው፣ የንቃት ትምህርት ወስደው የሚፈቱት» አለ የኮሚቴው ሰብሳቢ።

«ምነው ልጄ! ምን አረኩህ! እኔ የበደልኩትም አገር! የቦረቦርኩትም አብዮት የለም። እንዴት! እንዴት ማን ወልዶ ማን ቢያሳድግ! ሰማህ! እኔ ኮ ከፍ ሲል ከፋሲል፣ ዝቅ ሲል ከቴዎድሮስ አረግ የምመዝ የጠራሁ ጎንደሪ ነኝ። አገሪቱ የማን ሆና ነው እኔ በዳይ የምሆነው?»

«በቃ! በቃ! ያ እንደ አባላዘር በሽታ በዘር የሚተላለፍ ትልቅነት አብቅቷል። ጊዜው ያለፈበት ተረት ተረትዎን ትተው ለሚጠየቁት ብቻ መልስ ይስጡ» አለ የአብዮት ጥበቃው ኮሚቴ ሲቀ መንበር በግሳዬ።

አባ መልሳቸው ጠያቂዎቻቸውን እንዳልጣመ ስለተገነዘቡ ዝም አሉ።

«ግድ የለም ማታ ያወጧታል። እንዲህ እንዳሾፉ አይቀሩም» ተብለው ወደ ማጎሪያ ተመለሱ።

«ጊዜያችንን በከንቱ አቃጠልን፤ የዋኸ ጎንደራ.....» አላች የአኢሴማዋ ሊቀ መንበር።

«ውጤቱ ባያመረቃም ሰዛሬ እዚህ ላይ ቢበቃን» አለ የአኢወማው ሊቀ መንበር።

«አይቻልም በዚህ ደብተኛ ላይ አንድ ውሳኔ መድረስ አለብን። እዚህ የንቃት ትምህርት ይወሰድ ወይም በዋስ እንልቀቀው?» በማለት ሰብሳቢው አማራጭ ሀሳቦችን አስቀመጠ።

ከአጭር ጊዜ የሀሳብ ልውውጥ በኋላ እዚህ ንቃት ይውሰድ በሚለው ተስማሙ። ሪፖርት ለክፍተኛው እንዲተላለፍ፤ የክፍተኛው ካድሬ ለተወሰኑ እስረኞች የንቃት ትምህርት እንዲሰጥ በተጨማሪ ተወሰነ። በውሳኔው መሠረት፡-

- አብዮትና አብዮታዊ ሁኔታ፤
- አብዮታዊ ሽግግር፤
- አብዮታዊ ዲሞክራሲ፤
- አናርኮ ሲንዲካሊዝም፤
- ዲያሌክቲካዊ ቁስ አካልነት፤
- ታሪካዊ ቁስ አካልነት፤

በሚሉ ስድስት አርእስት በቁጥጥር ሥር ለዋሉት የተወሰኑ እሥረኞች በክፍተኛው ካድሬ ለአንድ ወር ያህል የንቃት ትምህርት ተሰጧቸው።

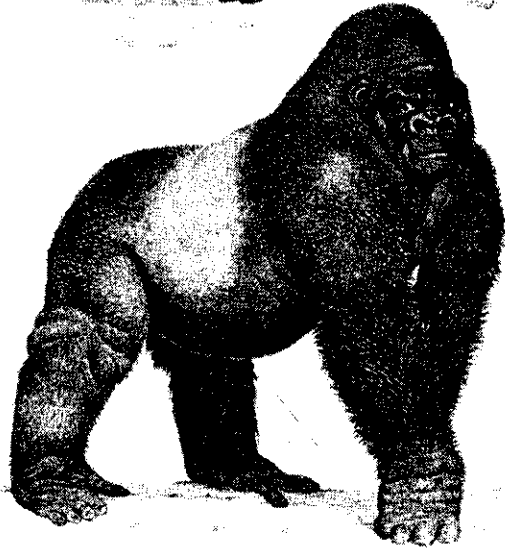
እሥረኞች ከመለቀቃቸው በፊት ካድሬው ካስተማራቸው ርዕስ ባንዱ ላይ ያዘጋጁት ጽሑፍና የቃል ማብራሪያ እሥረኞች፤ የሕዝባዊ ድርጅቶች አመራር አባላትና የእሥረኞች ቤተሰቦች በተገኙበት ፕሮግራም ላይ ያቀርባሉ።

መምህር ኃይለ መለኮት የደረሳቸው ርዕስ «የለው ዘር አመጣጥ» የሚል ሆነና ተቀበሉ። እሳቸው ስለዝግጅቱ እምብዛም አልተጨነቁ። በዝግጅት ላይ መዋል የነበረው ጊዜ ለጸሎት አደረጉት። ቀኑ ደረሰ። መምህር ኃይለ መለኮት ተራቸውን ጠብቀው አትሮኖሱ ጎላ ቆሙ። የፕሮግራሙ መሪ ካድሬ፤ «አባ <ስለ ሰው ዘር አመጣጥ> ያዘጋጁትን ጽሑፍ ያቀርባሉ። ገለጻውን እንዲያጠናክሩልዎት የተሰጡዎትን ከዝንጀሮነት ወደ ሰውነት የተደረገውን የበርካታ ሚሊዮን ዓመታት ጉዞዎች የሚያሳዩትን ሥዕሎች አንድ ባንድ ይተነትናሉ። ለትንተናው እንዲያመች ሥዕሎቹን ጥቁር ሠሌዳው ላይ ይለጥፏቸው» በማለት አዘዛቸው።

«የስዕሎቹን ልጠፋ ጓድ ካድሬ አንተ ወይም አንድ ሌላ ሰው ቢረዳኝ» አሉ መምህር ኃይለ መለኮት እንደመለመን ባለ ትህትና

«እሺ! እኔ ለጥፋቸዋለሁ። እርሶ ገለጻዎን ይቀጥሉ» በማለት ካድሬው ከአንድ ሌላ ሰው ጋር ተጋግዞ ልጠፋውን ጨረሰና «በሉ እንግዲህ አባን ቤቱ በጥምና ያዳምጣቸው» በማለት ወደ ፕሪዚዲየው አመራ።

2

«በዚህ ርዕስ ይህን ዝግጅት እንዳቀርብ ዕድል ስለተሰጠኝ ጓድ ካድሬን አመለግናለሁ። ጓዶች፣ እንዲሁም ሌሎቻችን፣ እሥረኞች ማለቴ ነው፣ የለው ዘር ከየትና መቼ እንደመጣ በግልጽ የምናውቀው ነገር ነው። ለው ሰውን ሲወልድ፣ ሰው ሰውን ሲወልድ፣ ሲወልድ ሲዋሏድ፣ ሲወልድ ሲዋለድ - - - »

«አባ ያቁሙ! ያቁሙ! ያለው ዘር ከብናኝ በትናክት ሒደት፣ ከዚያም ከነጠላ ኅዋስ እስከ ዝንጀሮ ያለውን አዘጋጫ እድገት፣ በመጨረሻም ዝንጀሮ እንዴት ወደ ሰውነት እንደተለወጠ የተማሩትን ያስተምሩ። አቀልዳለሁ ካሉ እዚችው ይከርግታል» አለ ካድሬው በተግሳጽና በዛቻ።

አባ ወደ ካድሬው ትክ ብለው ተመለከቱ። ጥቁረቱን፣ የአፍንጫውን ቀዳዳ መስፋትና የሰርነን መደፍጠጥ እያስተዋሉ ጥቂት ሴኮንዶች ዝም አሉ። «ጓድ ካድሬ አንተ ደግ አባትህን አውቀሃል» ልበለው አሉና አሰቡ፣ ይኸንኑ ሲያወጡ ሲያወርዱ---

«ይበሉ እንጂ አባ!» አለ ካድሬው።

«አዎ መቼም ያ ያለፈ ጨቋኝ አደጋሪ ሥርዓት በእኛ በጎንደሮች ላይ ያልፈጸመው በደል የለም። አልጋው ከጎንደር ወደ ሽዋ ከተዛወረ በኋላ፣ ከእኛ ከሰዎቹ አልፎ ተርፎ፣ የሰሜን ጭላዳ ዝንጀሮም ሳይቀር የጭቆናው ሰለባ ነበር ማለት ይቻላል። ይህ ሁሉ የሽዋ ዝንጀሮ ሰው ሲሆን፣ አንድ አንኳ የጎንደር ዝንጀሮ ሰው አልሆነም። አብዮታችን ከዚህ ጭቆና ስላወጣን ክብር ምሥጋና ይግባው። ነጻ የወጡት ያገሬ የጎንደር ዝንጀሮች በቅርቡ ሰው እንደሚሆኑ ተስፋ አደርጋለሁ» ብለው ወደ መቀመጫቸው ተመለሱ።

ታዳሚው ሁሉ ትንፋሽ እስኪያጥረው፣ አንዳንዱም ከተቀመጠበት ወንበር ላይ እስኪወድቅ ላቅ በላቅ ሆነ።

መምህር ኃይለ መለኮትም እዚያ በተገኘው ታዳሚ ተማጽኖ በነፃ ተለቀቁ።

ምዕራፍ 22

ዓለሚቱና የመዝገብ ቤቱ ሹም

ዓለሚቱ ለመዝገብ ቤቱ ሹም ምስጢሯን አካፍላ ሠነዶችን በእጇ የምታስገባበትን ጩኔ አገባዳሰች። ሹ-ሙ፣ የእነ ወ/ሮ ትግሥት ሙሉ-ጌታን መዝገብ አንድ ባንድ አገላለጠ ተመልክቷል። ፎቶ ኮፒ መደረግ የሚገባቸው ሠነዶች መርጦ ምልክት አድርጎባቸዋል። ዓለሚቱ ሠነዶቹን ለማግኘት የተጠየቀችውን ገንዘብ ለመክፈል ወደ ጎላ እንደማትል የመዝገብ ቤት ሹም ግምት ወስዷል። ዓለሚቱ ወደ አውራጃው ፍ/ቤት መሔድ አቁማ ግንኙነታቸው በስልክና በተያዘ ቀጠሮ በግንባር እየሆነ ነው።

«በዚህ ጉዳይ ላይ በቂ ጊዜ የወሰድን ይመስለኛል፣ ወደ መጨረሻው ምዕራፍ ብናሸጋግረው ምን ይመስልሃል?» አለች ዓለሚቱ በላይ ዘስቀ መንገድ ቀስተ ዳመና ምግብ ቤት እሷ መኪና ውስጥ ራት በልተው ሲሸኛች።

«አዎ! በእኔ በኩል የቀረ ነገር ያለ አይመስለኝም።»

«ገንዘቡን ልስጥህና ፎቶ ኮፒ አስደርገዋ!» አለች ዓለሚቱ።

«ፎቶ ኮፒ ማስደረጊያ ካንቺም ባልወሰድ...» ብሎ ፊቱን ወደ እሷ መለስ አደረገ።

«አንድ ነገር ላረጋግጥልህ እወዳለሁ፣ ከሰው ነፍስ ወዲህ የጠየቅኸውን ሁሉ ታገኛለህ፣ አንተ ያለብህ መጠየቅ ነው። ባንተ ጥያቄ ላይ ድርድር አይኖርም። ተግባባን!» በሚለው ቁርጥ ያለ ግልጽ አነጋገር ዓለሚቱ ልቡን ሰረቀችው።

«ሰክፋም ለደገም ነገ አምስት መቶ ብር ይዘሽ ትመጫለሽ። የቀረውን ስንገናኝ እንነጋገርበታለን» ተባብለው ለመሰነባበት ሲጨባበጡ ሲፈራ ሲቸር እጅዋን ሳም አደረገ።

«ከንፈርና ሌላው የማን ሊሆን ነው አንተ እጅን የምትስመው» ብላ ግጥም አድርጋ ሳመችው።

«ጥንቅሽ» አለ አርካታውን በሚገልጽ ምልክታ።

«አገዳው ብቻ አይደለም ፍሬውም፣ የሁል ጊዜ ጥንቅሽ እንዲኖርህ ያንተ ሊሆን ይችላል» ብላ እንደገና ከሰከሰችው።

«ቢይ ነገ ወደ ማታ አንድ ሰዓት ላይ እዚህ እንገናኝ።»

«ለምን አልሸኝህም?»

«ግድ የለም፣ እዚህ አካባቢ ጓደኞቼ ይጠብቁኛል» ስላለ ተሰነባብተው ተሰያዩ።

«አንድ ምዕራፍ!» አለች ዓለሚቱ የምሽቱን ተልዕኮ መሳካት እያሰበች።

«እግዜር ካሰ ነገ ጉሮ ወሽባዬ የምዘፍንበት፣ የዕደናውን ግዳይ የምጥልበት የመጨረሻው መጨረሻ ምዕራፍ ይሆናል» እያለች የድሉን ዋዜማ ግቢ ወላጆችዋ ጋር ለማሳለፍ ወስና አውቶሞቢሊን ወደ ሚክሊኮ አደባባይ ነዳች።

ይህንንስ የድል ዋዜማ ምሽት ከዳዊት አሰግደው ጋር በየዝገብኝ እየዞሩ ነበር ማንጋት የሚል ሃሳብ መጣባትና አውቶሞቢሊን ወደ ዳር አቁማ አቅጣጫዋን ወደ ዳዊት ቤት ለመቀየር አሰበች። ዳዊት የዓለሚቱ መደበኛ ጓደኛ ነው። እሱ የሚወዳትን ያህል ዓለሚቱም ትወደዋለች። ዓለሚቱ ወንድ ጓደኞቿን በጥንቃቄ የመያዝ ብቃት አላት። አትበለጥም። ማንም ሰው የሰጠውን ያህል ብቻ መቀበል አሰበት ባይ ናት።

«ዳዊት ሰሞኑን ጉንፋን ይዘኛል ብሎ ብቅ አላለም። ከአልጋ አስነስቼ በየዝገብኝ (በየሴክራቶ) እንዙር ስለው <ለምን> ቢለኝ ምን እለዋለሁኝ» የሚል ጥያቄ ለራሷ አቀረበች። የጥያቄውን መልስ ማግኘት ስላቃታት እንደገና ዐሳሷን ለውጣ ወደ ቤቷ ለመሔድ ወለነች።

ዓለሚቱ ዳዊትን ለማግኘት የሸቀለ ስሜቷን ገታ አድርጋ፣ ነገ ከመዝገብ ቤቱ ሹም ጋር ስለምታሳልፈው ሌሊት አሰበች።

«ነገ ማታ ሁሉ ነገር አልቆ ሰነዶቼን ከተቀበልኩ በኋላ ዳዊት በድንገት ከተፍ ብሎ ለምን አይገላግለኝም» የሚል አዲስ ሴራ ከዳዊት ጋር ለመሸረብ ዳዳት። ይህን ሴራ ተግባብቶ ለመደለት ዓለሚቱ ምስጢሯን ለዳዊት ማካፈል ግድ ሊሆንባት ነው። ይህንን ስታወጣ ስታወርድ ቤቷ ደረሰች። እንደገባችም ስልክ ወደ ዳዊት ደውላ ነገ ጧት በጥብቅ እንደምትፈልገው ነገረችው።

***

ዝገብኝ- አንዳንድ የቀድሞ መንግሥት ከፍተኛ ባለሥልጣኖች ሚስቶችና ቁባቶች መሰብ ቤት በማለት፣ ዓይነቱ የበዛ፣ ጣት በሚያስቆረጥም መዘያ (ወጣ ወጥ) የሀገር ባሕል ምግብ የሚነግዱበት፣ የምሽት አዝማሪ እያዘፈኑ የአልኮል መጠጦችን በውድ ዋጋ የሚቸበቸቡበት፣ ስተራ ሰው ዝግ የሆነ፣ መኪና እንደ ልብ የሚያስቆም ግቢ ያለው ሺላ ነው። አንዳንድ ጉዳይ አስፈጻሚዎች የደርግ አባላትን፣ ከፍተኛ ካድሬዎችን፣ የመንግሥት ታላላቅ ባለሥልጣኖችን በቀጠሮ የሚያስተናግዱባቸው ልዩ ዝገብኞችም አሉ። እነዚህ ሺላዎች ሴክራቶም በመባል ይታወቃሉ።

***

በማግስቱ፣ ዓለሚቱ ሱሪ ታጥቃ፣ በነጭ ሸሚዝ (ብሉዝ) ላይ ቴሬኪር (ጉርድ ካፖርት) ደርባ፣ ጠቆር ያለ መነፅር ስክታ፣ ዱቤ ከልል ዓይነት ኮፍያ ደፍታ፣ እጅግ ወድ ከሆኑት ሽቶዎቿ ሁለቱን ጡት መያዣዋ ላይ፣ አንገቷ ሥር፣ ኮቷ ኮሌታ አካባቢ አርከፍክፋ፣ ጥርሷን በኮልጌት አሳምራ ቦርሻ፣ ዓይንና ቅንድሷን ባልደመቀ ኩል ነካ ነካ አድርጋ፣ ተረከዙ አጠር ያለ ልጥፍ ጫማ ተጫምታ፣ ፎርድ ታወነስ አውቶምቢሷን ነዳጅ ሞልታ በጊዜ ወጣች። ለጊዜው መድረሻዋ አራዳ ጊዮርጊስ እንዲሆን ወስናለች።

የቀስተዳመናው ምግብ ቤት ቀጠሮ ሰዓት እስኪቃረብ ቤተ ክርስቲያኑ ግቢ ውስጥ ቆየች። ደንገዝገዝ ሲል ሞቢል ነዳጅ ማደያ እጠገብ ካለው አደባባይ እስከ አዲስ ምኒልክ ሐውልት ባሉት መንታ መንገዶች ላይ እየነዳች የመዝገብ ቤት ሹሙን ፍለጋ ያዘች። በዚያ አጭር ርቀት አምስት ጊዜ ያህል በሙሽራ ጉዞ ዝግ በማለት ከነዳች በኋላ ከምሽቱ አንድ ሰዓት ከአሥር ደቂቃ ሲሆን፣ የመዝገብ ቤት ሹሙ ሽንጣ-አከል የቆዳ ቦርሳ ይዞ ከፍ/ቤቱ ግቢ ሲወጣ አየችው።

ሴይቼንቶዎች (ታክሲዎች) መንገደኛ ከሚያሳፍሩበት ኬላ ቀረት ባለ የመንገዱ ጠርዝ ላይ ቆማ ጠበቀችው። እርሱም ዓይቷት ኖሮ፣ ጊዜ ሳያጠፋ የመኪናውን በር ከፍቶ ጥልቅ አለ።

ዓለሚቱ ሽቅብ በበላይ ዘለቀ መንገድ መኪናዋን ረገጠች። ለእጅ እንኳ ሰላምታ ጊዜ አልነበራቸውም። ሦስተኛ ፖሊስ ጣቢያ አካባቢ እስኪደርሱ «እንዴት ዋልክ! እንዴት ዋልሽ» ከማለት ያለፈ ቃል አልተነፈሉም። ከኋላ አባራሪ የተከተላቸው ይመስል ተንደርድረው ቀስተዳመና ምግብ ቤት ግቢ ጥልቅ አሉ። ጨሰም

ካለው የግቢው ግራ ክንፍ አካባቢ ታዎህኒን ከገረገደች በኋላ ፊቷን ወደ እንግዳዋ አዙራ ድምፅ ሳይወጣት መነጽሯን አንስታ ፈገግ አለች። እሱም ምንም ሳይናገር ፈገግ እያለ አንገቱን ወደ እሷ አዝምሞ ግራ እጁን በትከሻዋ ላይ አሳለፈ። የተነፋፈቁ፣ ፍቅር የተራቡ ከናፍር የላይታች ይታቸውን በዝግታ ያዙ። እሱ ወደ እሷ፣ እሷም ወደ እሱ ዘመሙ! ከመኪናው መሪ የተረፈውን ቦታ በአቅፍቅፍ ተጨማሪው ያዙት። ሁለቱም ትንፋሽ ሲያጥራቸው አየር ስበው ወደ የወንበሮቻቸው ቀና አሉ።

«ታዲያስ ደህና ውለሻል?»

«እኔስ ደህና ውዬ ነበር፣ ባንድ ምት አሁን ነፍሴን ለማየ ለማያት ላካት እንጂ» አለች ዓለሚቱ በሰዛ ለሆነው ሁሉ መርካቷን በሚገልጽ ፈገገታ።

«እኔ ምን ልበል! የታኸት?»
«ገና ትዋጣለህ፣ ምኑን አይተኸው!»
«ማ ማንን እንደሚውጥ እናያለን።»

«ዓለሚቱ ሁንዴ ሴት ነች፣ በሴትነቷ የምትመካ! በእንብርክክ የምታስኬድ ሴት!» ብላ ለፋከራዋ በሚሰማማ ትህትና ጀርባውን ቸብ ቸብ አደረገችው። የምግብ ቤቱ አሳላሬ (ቦይ) ትዕዛዝ ለመቀበል አሰፍሶ፤ መቆሙን ያዩት ዘግይተው ነው።

«አንድ በያይነቱ፣ አንድ ጥብስና አንድ ክትፎ ለብለብ ከሁለት ሜታ ቢራ ጋር» ዓለሚቱ አዘዘች።
«ዛሬ የኔ ግብዣ ነው»
«አይሆንም ይህ የኔ ግብዣ ነው፣ የአንተን ማታ ትጋብዘኛለህ» አለች ጭኑ አካባቢ በቀኝ አጅዋ መታ አድርጋ።

የዓለሚቱ አነጋገር በደምስሮች ውስጥ ትኩስ፣ በፍቅር ስሜት የተንተከተከ ደም ሰቀቀበት። ትክነቱን መቋቋም ስላቃተው ግራ እጁን በትከሻዋ ላይ አሳልፎ የመጎተትና የመጭመቅ ያህል አቅፎ፣ አምስቱን ጣቶቹን በጡት መያዣዋ ላይ አሳርፎ ዝም አለ።

ዓለሚቱ አንገቷን ቀና አድርጋ ወደ ከናፍሩ ጉዞ ስትጀምር ቦዩ መጣባቸውና ወደ ነበረችበት መለስ አለች።

«ደንቃራ» አለና እሱም እጁን ሰበሰበ። እራታቸውን እሱ በእሷ እጅ፣ እሷ በእሱ እጅ በልተው፣ ቢራቸውን ደግመው ሒሳቡን ዓለሚቱ ሸፈነች።

«ለሰጪ እግዜር ይስጠው፣ ለንፋግ ልብ ይሰጠው ነው! የሚባለው?» አለ።

«በንፋግነት ለመታማት ገና ነህ፣ ክዚህ በኋላ ያለው ግብዣ ያንተ፣ የቦታውም ምርጫ ያንተ እንዲሆን አፈቅዳለሁ።»

«እንዳልሸውም ግብዣው የእኔ ይሁን፣ ቦታውን ግን እንቺ ብትመርጩ!»

«በእኔ ምርጫ ትስማማለህ?»
«መቶ በመቶ ነዋ!»
«ታዲያ ለምን እንደልባችን እንድንሆን እቤት አንሔድም?»
«አንቺ ካልሽ ይሁን ግን - - -» አለና ዝም አለ።

«አታስብ፣ ሥጋትህ ገብቶኛል። ባለፈው ያጫወተኩህን ምስጢር ታስታውሳለህ፣ ጓደኛ አለች። ለሥራ ራቅ ወዳለ ቦታ ሔዷል። ምናልባት ቶሎ መጣ ቢባል የሚቀጥለው ሳምንት ይሆናል። እንዳጋጣሚ ቢመጣ እንኳ <የሰችም፣ ግቢ ሔዳለች>

ከተባለ ከአጥር ውጭ ነው የሚመለሰው፤ የራሱ መኖሪያ ቤት አለው» በማለት አሳመነችውና ጉዞ ወደ ዓለሚቱ ቤት ሆነ።

ዘበኛው የዓለሚቱን መኪና ጡሩንባ አጥርቶ ያውቃል። ገና የመጀመሪያውን ድምፅ ሲለማ በር መክፈት ይጀምራል። ወደ ግቢ የምትገባው በመጣችበት ፍጥኝት ተንደርድራ ነው።

ቤቱን እንዲመጥን ረዘም ብሎ በተገነባው አጥርና በአትክልት ሥፍራው አለፍ አለፍ ተብለው የተተከሉት መብራቶች በጊዜ በርተው ግቢውን አድምቀውታል። ዓለሚቱ ውጭ አምሽታ ከሆነ አስክትመጣ፤ ወይም ከእሷ ጋር የሚያመሽ እንግዳ አቤት ካለ አስኪሎድ የግቢውና የበረንዳ መብራቶች በሙሉ ፏ እንዳሉ ያመሻሉ። ዓለሚቱ የኢትዮጵያ መብራትና ኃይል ባለሥልጣን ባልደረባ እንደመሆኗ የወርሃዊ ፍጆታ ክፍያ አያሳስባትም። (የባለሥልጣኑ ባልደረቦች በወር እስከ ሃምሳ አንድ ብር ድረስ በነፃ የመገልገል ድጎማ ይደረግላቸዋል።)

የዓለሚቱ መለስተኛ ቪላ፣ ሰፊ ግቢ ለማስተረፍ ሲባል፣ ወደኋላ በጣም ጠጋ ተደርጎ ነው የተገነባው። ለማብሰያ፣ ለመጋዘን፣ ለሠራተኛ ማደሪያና የውጭ መጻጻጃ ቤት (ለርቪስ) በ «L» ቅርፅ በምሕንድስና ሙያዊ የቦታ አጠቃቀም ዘዴ መገንባት ግቢውን ተጨማሪ ውበት አጎናፅፈውታል። የግቢው ስፋት 3000 ካ/ሜትር ገደማ ነው።

በዚህ ሰፊ ግቢ ውስጥ ዓለሚቱ «ቤሳ» ደን የምትለው ጥቅጥቅ ያለ ጫካ አለ። የባሕር ዛፍ፣ የኮሶ፣ የዝግባ፣ የወይራ፣ የጥድ፣ የአጣጥ፣ የውልክፋ፣ የግራር ዛፎች የግቢውን ቀኝ ክንፍ ይዘዋል። በነዚህ ዛፎች ውስጥና ዳር ዳር ድግጣ፣ ኮሽም፣ ጡንጅት፣ አጋም፣ ቀጨሞ፣ ምለርች፣ እንጆሪ፣ ቀጋ የመሳሰሉት

ቦታ ተሰጥቷቸዋል። እነዚህና ለሎችም የአበባ፣ የሣርና የቅጠላ ቅጠል፣ የዛፍ ችግኞች፣ በየተመደበላቸው ቦታ የሚተክሉት፣ ከላይ በዳስ ከታች በጀጎል ተተግነው፣ ከጉርድ በርሜል እስከ ላለቲክ ከረጢት ባለ ዕቃ ውስጥ ከፀደቁ በኋላ ነው።

ሁሉም የዛፍና የቅጠላ ቅጠል ችግኞች በቁመትና በውፍረት ረዝመውና ፋፍተው ለደን የተመደበውን ቦታ እንዳይሻሙ በጉንደላ፣ በምልመላ፣ በግርዛትና በመታረቅ ይገራሉ።

ዓለሚቱ ከብሔረ ጽጌ ድርጅት ጋር የመሠረተችው የቅርብ ግንኙነት የራሷን ሚጢጢ ብሔረ ጽጌ ለመፍጠር ረድቷታል።

ከዛፍ እስከ ሣር ያለው የዓለሚቱ ግቢ ተክል ዓይነቱ፣ ዘርያው፣ ዕድሜው፣ ጥቅሙና አገልግሎቱ፣ ባሕሪው፣ ሌላውም መለያው በባሕር መዝገብ ሠፍሯል። ተክሎቹ የሚለሙት በተፈጥሮ ማዳበሪያ የዶሮ ኩስ፣ በጠጥ፣ ፋንዲያ፣ ፍግ ነው።

በስድሳ ሜትር ጥልቀት ጊቢዋ ውስጥ ተቆፍሮ የተገኘው የጉድጓድ ውሃ ተገቢው ምርመራ ተደርጎለት ለመጠጥ ጭምር ጥቅም ላይ የሚውል ለመሆኑ የምስክር ወረቀት ተሰጥቶታል።

ሁለቱ አትክልተኞች ከዘበኛው ጋር በመተጋገዝ የሚያከናውኑትን ተግባር ዓለሚቱ በሳምንት ሁለት ቀን ሐሙስና አሁድ ትክታተላለች፣ ትቆጣጠራለች።

ለባልና ለልጅ ቤተሰባዊ ፍቅር ለጥቶ ለመቀበል ባትታደልም፣ ዓለሚቱ እምብዛም ካልተለመደ ሌላ ምንጭ አስርጸዋለች። በዚህም ለየት ባለ ተግባር ትሁት ኩራት እንዳላት ታሳያለች።

ከታዛ እስከ መኝታ ክፍል ያሉት የቪሳው አገልግሎቶች የዓለሚቱን ወግ አጥባቂነት እንዲገልጹ ታስቦ የተደራጁ ይመስላሉ። በሌላ በኩል ደግሞ በሳሎንና በምግብ ቤት የሚታዩት የሞዝቮልድ የምግብ ጠረጴዛና ወንበሮች፣ የመካከለኛው ምሥራቅ ውብ ምንጣፎች ዓለሚቱ እክራሪ ወግ አጥባቂ ላለመሆኗ እውራ ምስክሮች ናቸው።

ዓለሚቱና እንግዳዎ ግቢ እንደገቡ የድመት እውራ የሚያካክሉ ሁለት ደንክ ውሾች ተቀበሏቸው። እንግዳው በመብራቱ ድምቀት፣ በአትክልቱ ሥፍራ ውበት ቀልቡ ተሳበ። ግራ ቀኝ፣ ፊትና ጊላ እየተሸከረከረ «መለስተኛ ቤተ መንግሥት» አለ ዓለሚቱ እንድትሰማው ወደ እሷ ቀረብ ብሎ።

«ግባ! ሌላ ጊዜ በቀን በደንብ ታየዋለህ» አለች ለግቢዋ የተቸረውን እድናቆት በትህትና በመቀበል።

ዘበኛው ከእንግዳው እጅ የቆዳ ቦርሳውን እንዲቀበል ካንገት በላይ ባለ የዓይንና የግንባር የፊት ምልክቶች ዓለሚቱ ትዕዛዝ ሰጠች። ሮንዳስ እጅ እንደሚነሳ ሰው ከወገቡ አጥፍ፣ ከእንገቱ ዝንጥፍ ብሎ ወደ እንግዳው ተቻኮለ። የዘበኛውና የእንግዳውን ቦርሳ ልቀቅ አለቅም ግብግብ ያየችው ዓለሚቱ «እንዴ ጂረ ባክህ ልቀቅለት» አለች ሽኩሴት እንዳይከብደው ያዘነችለት ይመስላል።

«ግድ የለም?» አለ እንግዳው የመመንጨቅ ያህል ቦርሳውን ከሮንዳስ እጅ አላቅቆ።

ወደ ሳሎን ገብተው ቁጭ ከማለታቸው በፊት «ትንሽዋን ቤተ መንግሥት ላስጎብኝህ!» አለች ዓለሚቱ ቀደም ሲል እንግዳው የሰጠውን አስተያየት በሚያስታውስ ለዛ።

እንግዳው ቦርሳውን እንደተሸከመ ዓለሚቱን ተከተለ። መጀመሪያ ለተት ብለው ወደ ዋናው መኝታ ክፍል ገቡ። የመታጠቢያ ቤቱን በር ከፍታ «ግባ-መጣሁ» ብላ መለስ አለች።

«እውነትሽን ነው፣ ይህ የተበላ ሀገር ውሃ ይዞ መጥቷል መለሰሽ» በማለት የሱሪውን ቁልፍ ለመፍታት ቦርሳውን አልጋው ግርጌ ካለው ጠረጴዛ ላይ አኑሮ ገባ።

ዓለሚቱም ሌላውን መታጠቢያ ቤት ጎብኝታ ተመለሰች። ክፍሎቹን ጎብኝተው እንዳበቁ «ቀጣዩ ምን ይሁን? መዝናናት! የመኝታ ቤት ቆይታ! ምረጥ! አለች ዓለሚቱ እንግዳዋ የልብልብ እንዲሰማው በሚጋብዝ ፈገግታ።

«ዋናውን፣ የመጣንበትን የቤት ሥራ ብናስቀድም ምን ይመስልሻል!» አለ እንግዳው ዓለሚቱ ስትጨነቅለት የለንበተችለት ጉዳይ የእሱም ጭንቀት ሆኖ መቆየቱን ለማመልከት።

«የጨዋ ልጅ አጁን ይጠማዋል! አይደለም እንዴ!» አለች ዓለሚቱ በርካታ የመጠጥ ዓይነቶች ወደ ተጫነው ጋሪ እያመራች።

ጋሪውን ገፍታ ወደ እንግዳው በማቅረብ «ኮኛክ፣ ውስኪ፣ ጂን፣ ባዙቃ፣ የግሪክ አዙ፣ ቮድካ፣ ከፈለክ ደግሞ ካማት የሚያዳራ፣ በድግፍ የሚሔድ ጠጅ አለ» አለች ዓለሚቱ እንግዳዋን መጠጥም ፈገግታም እየጋበዘች።

አሰብ አደረገና «ቢራ ካለ በጀመርነው ብንቀጥልስ!» አለ እንግዳው።

እሷ ናቅ አድርጋ ዝርዝር ውስጥ ያልጠቀሰችውን ቢራ በመጠየቁ ደንገጥ አለችና ወዲያው «አምቦ ውሃም አለ ለውሃ

ጥም ከሆነ» አለች ዓለሚቱ እንደ ፍላጎቱ፤ እንደ ስሜቱ ልታስተናግደው ዝግጁ መሆኗን በማሳየት።

«መልካም! መልካም! ሌላውን ቀስ ብለን እንደርስበታለን» አለ እንግዳው።

አምቦ ውሃቸውን ይዘው ጃጎን ለጎን በመቀመጥ ከቦርሳው ውስጥ አውጥቶ ጠረጴዛው ላይ ካስቀመጠው ፋይል ውስጥ ሠነዶቹን መረጠ። የተመረጡትን ሠነዶች ከፎቶ ኮፒዎቻቸው ጋር አመሳክረውና ቅደም ተከተል አስይዘው በሌላ ፋይል አጋቡና ተረካክቡ።

ዓለሚቱም አጠገቧ ካኖረችው ቦርሳዋ ውስጥ አምስት መቶ ብር አውጥታ «ብድርክን፤ ውለታህን እግዚያብሔር ይክፈልህ። ያንተ ውለታ በገንዘብ የሚለካ አይደለም» በማለት ሰጠችውና ይህ ደግሞ «ትንሽ ልጅ አለችኝ እናቷ ጥላት ስለጠፋች እናቱ እያሳደገቻት ነው ላልከኝ ሕፃን የወተት መግዣ ይሁን» በማለት ሦስት መቶ ብር እጁ ላይ ቁጭ አደረገችለትና ተሳሳመ።

«ከሙሉ ጠርሙስ ነው የምንጠጣው» እለችና አንድ ብላክ ሌብል ውስኪ ከጋራው ላይ አንስታ እንዲከፍተው ሰጠችው።

እንግዳው አልተግደረደረም። ውስኪውን ከፍቶ በሁለት ብርጭቆዎች በመቅዳት አንዱን በሁለት እጆቹ ካንገቱ ሰገደድ ብሎ ለጣትና ሌላውን እንስቶ «ለጤናችን» በማለት ብርጭቆዎቻቸውን አጋጩ።

ከዚህ በኋላ የቀረው የምሽቱ ፕሮግራም መኝታ ቤት ውስጥ እንዲሆን የቀረበውን ሀሳብ እንግዳው ሳያቅማማ ተቀብሎ ወደዚያው አመሩ።

ወደ መኝታ ቤት ከመግባታቸው በፊት ዓለሚቱ ሦስት የስልክ ጥሪዎች ነበሯት። ለጥሪዎቹ መልስ የሰጠችው መኝታ ቤት ባለው ስልክ ነበር።

አራተኛው የስልክ ጥሪ ጭርር አለ። ዓለሚቱ እንግዳዋን መኝታ ቤት አስቀምጣ የመኝታ ቤቱን በር በመዝጋት ወደ ሳሎን ገባች። ከአጭር ቆይታ በኋላ ወደ መኝታ ቤት ተመልሳ «ጠጣ እንጂ!» ብላ ብርጭቆውን ወገቡ ድረስ ሞልታ በረዶ አጨቀችበት።

«ይገቤ! ይገባሁባኝ! እየሞቀኝ ነው» አለና ኮቱን አውልቆ ወንበር መደገፊያ ላይ ስቀለው።

«ምናባቱ! በጣም ከሞቀህ ሽሚዙንስ፤ ሱሪውንስ፤ ሌላውንስ ለምን አታወልቀውም» አለች ዓለሚቱ ጀርባውን ቸብ አድርጋ እየሳቀች።

«እውነትሽን ነው! ጊዜው ሔዷል» አለና ሰዓቱን ገልመጥ አደረገ።

«ቢጃማ እንዴት ነው፤ ትወዳለህ?» አለች ዓለሚቱ ቁም ሣጥን እየከፈተች።

«ቢጃማ ለብሼ ተኝቼ አላውቅም። ቢጃማ የምስብለው አሁድና ቅዳሜ እቤት የምውል ከሆነ ብቻ ነው» አለ።

«እንደሱ ከሆነ ለዛሬ እኔም ይቅርብኝ» ብላ ዓለሚቱ ከመታጠቢያ ቤቱ ጋር ወደ ተያያዘው መልበሻ ክፍል በመግባት ልብሷን አወላልቃ በሙታንታና በጡት በያዣ ብቻ ብቅ አለች።

እሱም ተራውን ወደ መታጠቢያ ቤት በመግባት ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ በሙታንታ ብቅ አለ።

«እንዴት ነው! መብራት?»

«ቢጠፋም ባይጠፋም በበኩሌ ግድ የለኝም» አለ እንግዳው።

«በቃ እንዳለ ይሁን» ብላ አልጋውን ገለጥለጥ አድርጋ በመግባት «ብትፈልግ በቀኝ፣ ብትፈልግ በግራ ያውልህ ተኛ» አለችው ሁለት ሜትር ስፋት አልጋዋ መኻል ተጋድማ።

እንግዳው ለዓለሚቱ ግብዣ መልስ ለመስጠት ግራ ቀኙን እየተመለከተ ከአልጋው ግርጌ ቆም አለ፣ ጆሮውን ጣል አድርጎ።

«አልጋው ካለህ አማራጭ መጠቆም ትችላለህ» አለችው።

የመኪና ጡሩንባ አካባቢውን ሲሰነጥቀው ዓለሚቱ በመብረቃዊ ፍጥነት ከአልጋው ላይ ተወርውራ በመነሳት ቢጃማዋን አጠለቀች።

መስኮት ከፍታ «ስንዱ! ስንዱ!» በማለት ሠራተኛዋን ተጣራች።

ሮንዳሣ «እትዬ! እትዬ!» የሚል የጭንቀት ድምፅ አለማ።

ዓለሚቱ ቁም ሳጥንን ከፍታ እንግዳውን «ለጊዜው እዚህ ቆይ» በማለት ከቆለፈችበት በኋላ ወጣች።

ሮንዳሣን «በሩን ክፈት» ብላ ወደ መኝታ ቤት መለስ አለች።

የእንግዳውን ኮት፣ ጫማ፣ ሸሚዝና ሱሪ በየቦታው ተበታትነው ከተቀመጡበት ለቃቅማ ቁምሳጥኑ አናት ላይ ካለው የሻንጣ ማስቀመጫ ኪስ ውስጥ ከተተቻቸው። የመጠጡን ጋሪና ብርጭቆዎቻቸውን ወደ ሳሎን ሸኝታ ወደ ታዛ (በረንዳ) ብቅ አለች።

ዳዊት መኪናውን ጋራኸ አቁሞ ሮንዳሣን «ለምን ቶሎ አልከፈትክም» በማለት እየገለፀ ወደ ዓለሚቱ ቀረበ።

«ምነው እንደዚህ መሽብህ?» አለች ዓለሚቱ በተዘረጋው የዳዊት እቅፍ ውስጥ ለመግባት ጎደድ ጎደድ እያለች።

«ጤናም የለኝ፣ ብቻሽን በመክረምሽ ትናፍቂ እንደሆነ ብዬ እንጂ፣ ከአልጋም መነሳት አልነበረብኝም» አለ ዳዊት ለከናፍር ለላምታ እያምጠሞጠ፣ እሷም ወደ እሱ አለገገች። እንደተቃቀፉ ሳሎን ገቡ። አረፍ ብለው ዳዊት ስለ ክራሞቱ እሷም ስለ ናፍቆቷ ጭውውት ላይ እንዳሉ የቤት ሠራተኛዋ ሥንዱ ወደ ዓለሚቱ ቀረብ ብላ «ራት» አለች።

«እውነትሽን ነው ዳዊት ራት ብላ» አለች ዓለሚቱ።

«የለም ቢቀርብኝ ይሻላል፣ ገላዬን ተለቃልቄ ዘፍ ማለት ነው ያለኝኝ ደክሞኛል» አለ ዳዊት ወደ መኝታ ቤት ለመግባት እየተነሳ።

ተከታትለው መኝታ ቤት እንደገቡ ዳዊት ከአልጋው ግርጌ ባለው ጠረጴዛ ላይ ተጣጥፎ የተቀመጠውን የሌሊት ልብስ አንስቶ «ቢጃማ አዘጋጅተሽ ነው የጠበቅሽኝ» ብሎ ቢጃማውን ይዞ ወደ መልበሻ ክፍል ገባ።

«ብርድ እንዳይመታህ» ብላ ዓለሚቱ የመልበሻውን ክፍል በር ዘጋችበት።

ዳዊት ተለቃልቆ እስኪወጣ ምን ማድረግ እንዳለባት ቆም ብላ ባይኗ ታስብ ይመስል ጣራው፣ ግድግዳው፣ ወለሱና አልጋው ላይ አፈጠጠችባቸው። የዓይኗን መንከራተት የእንግዳው በርሳ ሲያደናቅፈው «ወይ!» የሚል ድምፅ አለማች።

ድንጋጤዎ ፈንቅሎ ያወጣውን ድምፅ የዳዊት ጆሮ ተቀብሎ ኖሮ «ምንድነው ዓለም?» አለ።

«ምንም አይደል ዕቃ አነሳሁ ስል ከእጄ አምልጦኝ ነው» አለችው።

ቦርሳውን እንግዳ መኝታ ቤት ወስዳ ከጠረጴዛ ሥር ወርወር አድርጋ ወደ መኝታ ቤት ተመለሰችና አልጋው ጠርዝ ላይ ኩርምት ብላ በረዥሙ ተነፈሰች።

«ዓለም ምነው ድምፅሽ ጠፋ፣ አለሽ እንዴ? መጣሁ!» አለ ዳዊት ለዘግ ባለ ድምፅ።

«የት እሄዳለሁ! አለሁ» አለች ሳይታወቃት ድምጽዋን አድክማ።

«የአባቴ የሁንዴ ዓምላክ የሰው ሰው..... ወይኔ ዛሬ አየር አጥቶ ድብን ቢል ምን ይደረጋል?» ብላ ቀጥሎ የምትለው ጠፍቶባት ዝም አለች።

«ዓለም ለኔም ላንቺም ማርቲኒ ቀድተሽ ጠብቂኝ»

«ማርቲኒ ነው የራብህ?»

«ምን ያልራብኝ ነገር አለ! ሁሉም ነገር ነው የራብኝ።»

«አይዞህ አትቸኩል ትደርስበታለህ።»

«አዎ እውነትሽን ነው አሁኑኑ ደረሰኩበት፣ ጨርሻለሁ መጣሁ» አለና ቁኝር ካለችበት ዓለሚቱን አቅፎ አነሳና ከአርጥብ ገላው ጋር በቁሙ አዋደዳት። በመጠኑ የዓለሚቱ ጥማቱን ቸስ አደረገና አልጋው ላይ ወረወራት።

«እሽ የራስጌውን መብራት አብርተህ ይህንን አጥፋው» አለች ወደ ኮርኒሱ እያመለከተች።

«ከፈለግሽ አንቺ አጥፊ አብራ፣ እኔ አሁን ለሌላ ትዕዛዝ ጊዜ የለኝም» ብሎ ቢጃማውንና የቤት ጫማውን ሲያወላልቅ ዓለሚቱ ተንጠራርታ መብራቱን አጠፋች።

ከዚያ በኋላ ያለው ጊዜ ከትንፋሽ በቀር ድምፅ የማይሰማበት ሌሊት ሆነ። አይነጋ የለ እንደምንም ጎህ ቀደደ። ዳዊት ቢ ቢ ሲ ራዲዮ ጣቢያን ለማዳመጥ መስመር ሲፈልግ ዓለሚቱ መታጠቢያ ቤት ገባች።

ተጠናቅቃ ወጥታ ከአልጋው ጠርዝ ገባ ብላ እንዳረፈች «ቁርስ ምን ይሠራልህ» እያለች በአንድ እጇ የውስጥ ገላ ጭጉኝ የመሰለውን የደረቱን ላይ ፀጉር ደባበሰችው።

«አንቺ የመረጥሽው።»

«የአልጋ መውረጃ የወንድ ምርጫ ቢሆን ነው የሚሻለው» አለች ዓለሚቱ ፊቷን ደረቱ ላይ ሽቅብ ቁልቁል እየፈተገች።

«ቁርስ አስኪበስል ሌላ ቁርስ» አለ በደረቱ ላይ ፊቷን ወደ ፊቱ እያቀና።

«ቶሎ ቁርስ አድርገን እነ አባባ ግቢ ትጥለኛለህ፣ መኪናዬ ድምፅ ስለምታሰማ ተመልኼ ጋራኸ እወስዳታለሁ።»

«ተነስ ነው የምትይኝ።»

«አዎ! በጧት ልሒድ።»

«ለምን የእኔን መኪና ይዘሽ አትሔጃም፣ እኔ ስልክ ደውዬ ከቢሮ ሌላ መኪና እንዲመጣልኝ ማድረግ እችላለሁ» አለ ዳዊት።

«የእነ አባባ ትርፍ መኪና ስላለ ከዚያ እወስዳለሁ ወይም ሸፌር ያደርሰኛል፣ ለማንኛውም አንተ ተነስ ለባብስ አለች» መቸከሏን እያሳየች።

ዳዊት የዓለሚቱን መቸኮል በመረዳት ተለቃልቆ ጢሙንም ሳይላጭ ለባብሶ ምግብ ቤት ሔዶ ተለየመ።

ስንዱ ገበታውን ሙሉ አድርጋ ተጨማሪ ትዕዛዝ ለመቀበል ጥግ ይዛለች።

«አፌ ክፍቱን ያደረ ፊት ፊት እንዳይል ነው እንጂ፤ እኔ፣ ሁልጊዜም ቁርስ ባልበላ ነው የምመርጠው» አለ ዳዊት።

«የአካል ቅርጽህን ለመጠበቅ እንደምትጨነቅ አውቃለሁ» አለች ዓለሚቱ ገበታው ላይ እየተሰየመች።

«አልተሳሳትሽም ዓለም» አለ ዳዊት። ዓለሚቱም እሱም እንደነገሩ ይኸንንም ያንንም ለካክፈው የቁርሱ ገበታ ተነሳ።

ለመሔድ መኪናው ውስጥ ገብተው ከተንቀሳቀሱ በኋላ «አንድ ጊዜ ፊት ለፊት እስክታዞር መጣሁ» ብላ ወደ ቤት ጣደፍ ጣደፍ አለች።

ወደ ቤት እንደገባች እንግዳው የተደበቀበትን ቁምሳጥን መክፈቻ ቁልፍ ለስንዱ ሰጥታ «በዚህ ቁምሳጥን ክፈችና እንግዳው ይውጣ። እኔ በአሥራ አምስት ደቂቃ ጊዜ ውስጥ እመለሳሁ። አልጠብቃትም እሄዳለሁ ካለ ቦርሳው ይኸውልሽ፤ ልብሱም ይኸው» ብላት ወደ ዳዊት ኩብ ኩብ አለች።

የዳዊት መኪና ከግቢ እንደወጣች ስንዱ ወደ ቁምሳጥን ተጠጋች። ቆም ብላ አዳመጠች። ድምፅ የለም፤ መክፈቱን ፈራችና እጇ ተንቀጠቀጠ። «ጋሼ የትኛው ቁምሳጥን ውስጥ ነዎት?» አለች በተሰባበረ ድምፅ።

እንግዳው መልስ ሳይሰጥ በማኮሻኮሻ ያለበትን ቁምሳጥን ጠቆማት። ስንዱ እንደምንም ብላ ቁምሳጥን ክፈት ስታደርግ

እንግዳው ተበላሽቸቶ ኖሮ ቤቱ በመጥፎ ሽታ ተመታ። በከፊል ኅሊናውን የሳተው እንግዳ ከቁም ሳጥኑ ውስጥ ግማሽ ራቁቱን ዝርግፍ አለና ወለሉ ላይ ተዘረረ።

ስንዱ በድንጋጤ የምትይዘውን አጣች። ወዲያ ወዲህ ተራወጠች። ከአልፍች በር ቆማ ሮንዳሰን ጠራችና የሆነውን ነገረችው።

«ታዲያ እኔ ምን ልርዳሽ?» አለ ሮንዳሳ።

«ተረዳድተን በሽክምም ቢሆን መታጠቢያ ቤት አስገብተን እናለቅልቀው። ቶሎም ነፍስ ከዘራና መሔድ ከፈለገ ሸኝት ብላለች እትዩ።»

በዚህ ተሰማምተው እንግዳውን መታጠቢያ ቤት አግብተው በቀዝቃዛ ውሃ ሲያጥቡት እንደመጣን ባለ ድምፅ «ለውየው ሔዷል?» ብሎ ጠየቀ።

«አዎ ሔዷል! አንተ እንዴት ነህ?... አይዞህ!» አለች ስንዱ ደገፍ አድርጋው።

ሮንዳሳ ምንም ሳይናገር አጣጥቦ በሽክም አወጣውና አልጋው ላይ በጀርባው ከአጋደመው በኋላ የዓለሚቱን በሱኮ አክል ጋቢ አለበሱት።

«አባካችሁ አድኑኝ፤ ከዚህ ቤት እንደምንም ብላችሁ አውጡኝ» በማለት ተማፀነ።

ስንዱና ሮንዳሳ ተያዩና ገለል ብለው ተንሸካሽኩ። ሮንዳሳ ሴይቼንቶ በኮንትራት እንዲ መጣ ሃያ ብር ሰጠችው። እስከዚያው እሷ ልብሱን አለባብሳ ደግፋ ወደ በረንዳ አወጣችው። ገና ከአውራ መንገድ እንደ ደረሰ የቀናው ሮንዳሳ ሴይቼንቶ ይዞ

ከተፍ አሰ። እንግዳው በድግፍግፍ ሴይንቼንቶ ውስጥ ገብቶ እንደተቀመጠ «የትኛው ሆስፒታል ነው?» አሰ ሹፌፍ።

«ቀረብ ካለው የትኛውም ሆስፒታል ብታደርሰኝ ይበቃኛል» አሰ እንግዳው።

ሮንዳሳና ስንዱ ታክሲዎን ሸኝተው «ጉድ! ጉድ!» እያሉ ወደ መኝታ ቤት ገቡ።

«በይ እንግዲህ ይሄ ያንቺ ድርሻ ነው» አሰ ሮንዳሳ ዳሌዎ አካባቢ በያዘው ቆመጥ ነካ አድርጎ።

«በእናትህ እርዳኝና አብረን እናጽዱ» አለች ስንዱ በዓይኗ ጭምር እየሰመነች

«ምን ታደርጊልኛለሽ?»

«የፈለግኸውን።»

ሮንዳሳና ስንዱ በመተጋገዝ በመኝታ ቤቱ ጽዳት ላይ ተፍ ተፍ ሲሉ አሰሚቱ ከተፍ አለች።

ሮንዳሳ የመኪና ጥሩምባ ሲሰማ ከቤት እንደ ጥይት ተወርውሮ ወጣ።

ምዕራፍ 23

የሴራው ጡዘት

ዓለሚቱ ባንድ በኩል መረጃዎን አያደነች በሌላ በኩል ውድ ወንድሟ ያለበትን ሁኔታ ዕለት በዕለት ትከታተላለች። በስልክ፣ በአካልና በግንባርም እየተገኘች ታጽናናዋለች። አንድ መልካም ጧት ከቢሮው ስልክ በመደወል ሠላምታ ከተሰዋወጡ በኋላ «.....እባይና ስንቅ አያደር ይቀላል፣ እውነትና ንጋት አያደር ይጠራል» የሚለውን የአባባ ጌቶችን አባባል ታስታውሳለህ? ስለዚህ ጎሲናህን የማያቆስል በደል እስካልፈጸምክ ድረስ መጨነቅ የሰብሀም። ለማንኛውም ቅዳሜና እሁድ ሰፋ አድርገን የምንነጋገርበት ብርቱ ጉዳይ ስላለ ወደ ቤት ብቅ በል» በማለት በክትትል የደረሰችበትን መረጃ ብልጭ በማድረግ በመጠኑም ቢሆን ከጭንቀቱ ልታሳርፈው ሞክረች።

ዓለሚቱና አሰገደች አይትና ምራት ብቻ አልነበሩም። --- «እባብ ለእባብ ይተያያል ካብ ለካብ እንዲሉ፣ አንዷ የሌላዎን አፍ እልፊት ሲጠባበቁና በጥርጣሬ ሲተያዩ ነው የኖሩት። ባለፈው ጊዜ ክፉኛ ተጋጭተውበት በነበረው የአፍ ሳቻ «ይቅር ለእግዚአብሔር» ተባብሰዋል።

***

«ዓለሚቱ ከሣሎኗ አረፍ ብላ ከዚህ በኋላስ ክትትሉ በምን አቅጣጫና እንዴትስ ይቀጥል? ለመሆኑ! እንደ ማርያማዊት

የተቀሩትን ሦስቱ የአሰገደች ልጆች ከወንድሜ አብራክ የተከፈሉ ለመሆናቸው ምን ማረጋገጫ ይኖራል?» በማለት አሰላሰለች።

መለስ አድርጋ ደግሞ «ወንድሜ ይህን ያለቀለት፣ እሽት የሆነ ማሰረጃ እጁ ላይ ዱብ ሳደርግለት ተናድዶ የጋይል ርምጃ ቢወስድስ?» የሚል ሥጋት ጅግግት፣ ሥጋቷ ነፍስ እየዘራ እየገዘፈ ሄደ «በዚህ መካከል የሰዎች ሕይወት ቢጠፋስ? አዎ! አዎ! ነገሩ አሁን ከእኔ አቅምና ችሎታ በላይ የሆነ ይመስለኛል። በልምድም፣ በሙያም ከእኔ ላቅ ያሉ ሰዎችን ማማከሩ ተገቢ ስለሆነ ቅዳሜ ከዮሐንስ ጋር ከመገናኘታችን በፊት፣ ይህን የቤት ሥራ ማጠናቀቅ ይኖርብኛል» ወደሚል ውሳኔ ላይ አደረሳት።

የምስጢር ሰነዶቿን በቁም ሳጥን ውስጥ በሚቀመጡ ከፍተኛ ዋጋ ያላቸው ጌጣጌጦች ማስቀመጫ ልዩ ሣጥኗ ውስጥ ቆልፋ አኑራለች። የቁም ሳጥኑን ቁልፍ በሌላ አዲስ ቁልፍ የሰወጠችው መረጃዎች በእጇ በገቡ ማግሥት ነበር።

***

ቀኑ ማክሰኞ ከሰዓት በኋላ ነው። ስልክ ጭርር ሲል ዓለሚቱ እጅታውን አንስታ «አስተዳደር አገልግሎት» አለች። ከ2-3 ሴኮንዶች ማዳመጥ በኋላ «ሶስና እኔ አላምንም፣ አዲስ አበባ ነው ያለሁት እንዳትይኝ ብቻ!» ብላ ከወዲያኛው የስልኩ ጫፍ የሚነገረውን ስታዳምጥ ከቆየች በኋላ «ደህና! ደህና መጣህ! መጣህ!» ብላ ቦርሳዋን አንጠልጥላ ወደ መኪናዋ ጡብ ጡብ አለች።

ሶስና የዓለሚቱ «ሀደ-መላ» (የመላ እናት) ነች። እሷ የቋጠረችው አይፈታም፣ ሌላው የቋጠረውን ለመፍታት ግን ጊዜ አይወስድባትም።

ሶስና የኢትዮጵያ አየር መንገድ ባልደረባ ስትሆን በሥራ አሥመራ ተመድባ በማገልገል ላይ ነች። ወደ አዲስ አበባ የመጣችው የተጠራቀመ የእረፍት ጊዜዋን ወሰዳ ከቤተሰቦቿ ጋር ለመቆየት ነው።

***

አንዳንድ የአሰገደች ዘመዶች እራሷ ያልጠየቀችውን ምክርና አስተያየት መለገስ የጀመሩት ገና ከጧቱ ቢሆንም እምብዛም ቦታ አልሰጠቻቸውም። የዮሐንስና የአሰገደች የግል ገንዘቦች ስለሆኑ ውስጣዊ ባሕሪያት አንዳችም ነገር ሳያውቁ፣ እሷን ቅድስተ ቅዱሳን፣ እሱን እርኩሳተ እርኩሳን፣ ለማስመሰል የሞከሩትን ሁሉ አስ ገደች «የደናቁርት መላ ምት» በማለት ታዝባለች።

የማሪያማዊትን ከጋብቻ ውጭ መወለድ በማንም፣ በተለይ በዮሐንስ ዘመዶች ሳይነቃባት ሽፍን ክድን አድርጋ በፈጸመችውና ባስፈጸመችው ቁምነገር ከፍተኛ ርካታ ብታገኝም፣ ገና ባልተረጋገጠው የዮሐንስ ወንጀል ላይ መረባረቡ ጎሊናዋን እያስጨነቀው መጥቷል። የዮሐንስ ከሚችለው በላይ መጫን፣ የሌላውን ገመና ለማየት ሊያጎነብሱ የራስ ገመና ይጋለጣል እንደተባለው እንዳይሆን ከወዲሁ ጥንቃቄ ማድረግ ይመረጣል። ያለዚያ በምቆፍረው ጥልቅ ጉድጓድ እኔው ራሴ.....» ብላ ዓይኗን ጭፍን አደረገች።

የሐንሰ በጋብቻው ላይ ደቀሰ በሚል ክስ እሱን ከንብረቱ ሙልጭ አስወጣለሁ ብዬ ስዋትት፤ እኔው እራሴ ሙልጭ ወጥቼ እንዳልቀር የሚለውን ሥጋቷን እያፍተሰተሰች ከሥዕል ቤት ወደ ሳሎን ወጣች።

§

***

«ጆ! ቡና ይፈላልህ?» አለች አሰገደች በሳሎን አንደኛው ጠርዝ ላይ ገና የዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ ተማሪ ከነበረበት ጊዜ ጀምሮ ባካበታቸው መጻሕፍት መደርደሪያ አጠገብ ቁጭ ብሎ መጽሐፍ ወደሚያገላብጠው ባሰቤቷ እየቀረበች።

«ይሁና» አለ የሐንሰ ቀዝቀዝ ባለ የአካልና የድምጽ ኅብር።

«ድንቅ የስላላ ፊልም ተወሺ አምጥቻለሁ፤ ሰምን አሁን አብረን አናየውም?» አለች አሰገደች አለውትሮዋ ወደ የሐንሰ በጣም ቀረብ ብላ።

«ፕሮጀክተርን ተስፋዬ አልወስደውም እንዴ?» የሐንሰ ዓይኑን ከሚያነበው መጽሐፍ ላይ ሳይነቅል ነበር ይህን ጥያቄ የሰነዘረው።

«ነገ ነው የሚወስደው» አለች ፈጠን ብላ።

«ልጆቼ በሌሎቦት?» የሐንሰ ቀና ብሎ ጠየቀና አሰገደችን እንደ እንግዳ ከላይ አስከታች ተመሰክታት።

«ልጆቼ የስላላ ፊልም ምን ያደርግላቸዋል? ካሰኛቸውም ባመቻቸው ጊዜ ሊያዩት ይችላሉ» ለሚለው የአሰገደች መልስ እፁ መስጠቱ አስፈላጊ ስላልመሰሰው እንደመጎተት ባለ ቀስታ ወደ ሶፋው አመራ።

«የስላላ ፊልም ለእኛስ ቢሆን ምን ያደርግልናል? ከስላላ ሥራ ጋር ምን ጉዳይ አለን?» አለ የሐንሰ ግብዣውን በተፅዕኖ መቀበሉን በሚገልጽ አነጋገር።

«ስለስላላ ፊልም ዲስኩር እንድሰጥ መጠየቅህ እንዳልሆነ ተስፋ አሰኝ» አለች አሰገደች ረጋ ብላ።

ባልና ሚስት የፊልሙን አስደናቂ ትዕይንት በመከታተል ላይ እንዳሉ ዓለሚቱ ስልክ ትደውላለች። አሰገደች የስልኩን እጅታ ብድግ አድርጋ - «ሀሎ» አለች።

«አሰገደች እንዴት ነሽ፤ ዓለሚቱ ነኝ»።

«ኮ ደህና ነሽ! ምነው ጠፋሽ?» የአሰገደች አፀፋ ሰላምታ ነበር።

«ሥራ በዝቶብኝ ነው። ጆኒ አለ?»

«አዎ አለ!» አለችና ለዓለሚቱ ጥያቄ መልስ ከሰጠች በኋላ ወደ የሐንሰ መሰስ ብላ ዓለሚቱ ትፈልግላለች» በማለት የስልኩን እጅታ ለየሐንሰ አቀበሰችው።

«ታዲያስ ቀሮ! ባገር አለሽ እንዴ» አላት (ቀሮ የዓለሚቱ የቤት ስሟ ሲሆን ብልጥ እንደማለት ነው።)

«ማንን ለማስደሰት ነው ቀሮ የምትሰኝ? እኔ ዓለሚቱ ሁንዴ ነኝ። የደወልኩት የበቀደሙን ቀጠሮ ለማስታወስ ነው። ነገ ምሳ አብረን በልተን! የከሰዓት በኋላ ጊዜህን በሙሉ እፈልገዋለሁ፤ እኔ እቤት እንገናኝ እስከዚያው ደህና ሁን!» ብላ መልስ ሳትጠብቅ ስልኩን ዘጋች።

ዓለሚቱ፤ ታላቋን የሐንሰን ከፍቅሯ የተነሣ አንዳንድ ጊዜ ብኩርናውን አታከብርለትም።

ጋሼ ዮሐንስ ማለት ሲገባት ጆ! ጆኒ! የሚሉትን ቁልምጫዎች እንዳሰኛት እያቀያየረች ነው የምትጠራው።

«የቆሎ ቅደኛሽ አደረግሽኝ□ኮ!» ይላል እሱም ቁልምጫዎ፣ የእህቱ የፍቅር መግለጫ መሆኑን «ተገንዝቤልሻለሁ በሚል ፈገግታ።

አሰገደች የወንድምና እፅት መሞካሽት በሰማች ቁጥር ፊቷ በተለይም ግንባሯ መስመሮችን ይዘረጋሉ። «የምን ጋጠውጥነት ነው?» ትላለች ባለቤቷ የሚገባውን ከበሬታ መነፈጉ ያስቆጫት ይመስላል።

ምዕራፍ 24

ዓለሚቱ ቤት-አጻፋ ሴራ

«ጥቂት እንግዶች ትልቅ ግሩም ምሳ» አለ ተስፋዬ የዓይነቱን ብዛት ጣት ከሚያስቆረጥመው ጣዕሙ ጋር እያገናዘበ።

«ባለቤትን ቢጨምር ኖሮ የበለጠ ድንቅ ይሆን ነበር» አለ ዮሐንስ እህቱን እንድትናገር በሚቆሰቁስ ስላቅ።

«ለእንጀራ እናቴ ያልኩትን እናቴ ብትበላው ደስ አይሰኝም፣ ተግባባን! ወንድም ዓለም» አለች ዓለሚቱ በተለመደ ጠረባዎ።

«ወ/ሮ ሶስና የሚያክሉት ካለ?» አለ ተስፋዬ ወደ ሶስና ማይክሮፎን ይዞ የቀረበ ይመስላል፣ ጭብጡን ወደ አፏ ጠጋ አድርጎ። ቀልዱ የገባት ሶስና «በዓለሚቱ ግብዣ..... ጋባዥ ከለጠችው ሌላ አስተያየት ሊኖረኝ አይችልም» አለች በትህትና።

«የሆነ ሆነና የምላው ምክንያት ምንድነው?» የዮሐንስ ጥያቄ ነበር።

«ምላው ምላ ነው፣ ቁምነገሩ ሌላ ነው» አትቸኩል፣ አይዞህ ትደርስበታለህ አይቴ አሰገደች እንዳትቆጣ በጊዜ እንለቅሃለን» አለች ዓለሚቱ እንደ ጂሌት ምላጭ በሚሞልጭ የሥላች እነጋገሯ።

«ነገሩ ምንድነው.....?» ዮሐንስ ተናግሮ ሳይጨርስ፣ «ነገሩ እንዲህ ነው? አሁን ወደ ቁምነገሩ እንመለስ» አለች ዓለሚቱ ወደመኝታ ቤቷ ገባ ብላ አንድ ተለቅ ያለ ካኪ ፖስታ ይዛ በመምጣት።

«እዚህ ፖስታ ውስጥ ያሉትን ሠነዶች በጋራ እናነባቸዋለን፤ ከዚያም እንመረምራቸዋለን፤ ግን በቅድሚያ ከቅርብ ቀናት ወዲህ በወንድሜ ቤት ድንገት የገባውን ቀንዳም ሰይጣን ቀንዱን ለመስበር የመጀመሪያውን ስንዘራ እኔ ብቃጣም ሌሎቻችሁም ድርሻ እንደሚኖራችሁ ላሳስባችሁ እወዳለሁ» ብላ ማብራራቷን ቀጠለች....

«ባንድ በኩል ሸዋዬ፣ በሌላ በኩል ውድ ባለቤትህ ወ/ሮ አሰገደች ባልሠራኸው ወንጀል ኃጢአተኛ ሊያደርጉህ እየተፍጨረጨፍ ናቸው። ይኸን ጉዳይ ባላስለሰ ጥረት ተከታታይ ከአንተ ይልቅ ወንጀለኞቹ እነርሱ ሁለቱ ሴቶች መሆናቸውን የሚያረጋግጠውን መረጃ በእጄ አስገብቻለሁ። ቀሪዎች ካሉ አብረን ዕናድናቸዋለን» በማለት ተናግሮ ስታበቃ ፖስታው ውስጥ ያሉትን ሠነዶች አውጥታ ቅደም ተከተል ከአስያዘች በኋላ እንድታነባቸው ለሶስት ሰጠቻት።

ሶስት ሁሉም ሊያዳምጣት በሚያስችል ድምፅ አንብባ ስትጨርስ፣ የሐንስ ድንጋጤው በግልጽ እስኪታወቅበት ድረስ የሚሆነውን አጣ። ብድግ ለማለት ሞክሮ አቅሙ ከዳውና ተመልሶ ተቀመጠ።

«የሐንስ» አለች ዓለሚቱ ናር ባለ ድምፅ «የሐንስ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ ኋላ የምታፈገፍግበት ጥግ የለህም። የመንቀሳቀሻው ክፍት ቦታ አልቋል። የመሸሺያ ሥፍራ አታገኝም። ከዚህ በኋላ የሚጠብቅህ የሞት ሽረት ትግል ነው። ሁለቱ ሴቶች አውቀውም ይሁን ሳያውቁ ባጋጣሚ ቅሌታቸውን፣ ወንጀላቸውን፣ ውርደታቸውን እፍረታቸውን በሙሉ ያንተ አድርገውታል። ከአራታችን ሌላ አንድም ተጨማሪ ረዳትና

አማካሪ ሳያስፈልገን አሰገደችና ሸዋዬ ለጊዜው ያሸከሙህን ወንጀል እንደየድርሻቸው መልሰው ራሳቸው አጋሰሱቱ እንዲሸከሙት ማድረግ አለብን። አማራጭ የለንም፤ በሕግ አደባባይ የአንተ ነፃነት ታውጆ የእነሱ ወንጀል መጋለጥ አለበት። ይህ ደግሞ ለነገ የሚባል ርምጃ አይደለም። ነገ በጣም ነው የሚዘገየው። ዛሬ ከዚች ደቂቃ ጀምሮ ቀጣዩን ርምጃ እንወስዳለን» በማለት ወንበሯን አስተካክላ ተቀመጠች።

የቁጭት እሳት በላያቸው እየነደደ ዓለሚቱን ላለማቋረት ፀጥ ብለው የነበሩት ሦስቱ እድምተኞች (ሶስት፣ የሐንስና ተስፋዬ) ዓይናቸውን አፍጥጠው በአንድ ጊዜ መናገር ጀመሩ።

«ግድ የለም እንደማመጥ ረጋ በሉ» አለችና የመናገር ቅድሚያውን የሐንስ እንዲያገኝ ባንገቷ ንቅናቄ ቀጥል አለችው።

«አሰገደች፣ ማርያማዊትን ከዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ነው የደቀለቻት፣ ከአንተ አብራክ የተከፈለች አይደለችም፣ የእንጀራ ልጅህ ናት ነው የምትይኝ?» አለ የሐንስ የሰማውን ሁሉ እንደ ቅዠት በመቁጠርና ከተቀመጠበት ብድግ ብሎ ለመንቆራጠጥ እየቃጣው።

እንደ መሳቅም እንደ መናደድም እየዳዳው «ግን እንዴት ይኸን መርዶ ልታረዱኝ ደፈራችሁ። የሰው ሞት ነው ለው የሚያረዳው። እናንተ ግን የራሴን ሞት ነው! ያረዳችሁኝ። እኔ የሐንስ እያለሁ የለሁም! የለሁም! የታለሁ?» አየር እንዳነሰውና ራሱንም መቆጣጠር እንዳቃተው ሆኖ ከቤት ለመውጣት ወደ በሩ አመራ።

ሦስቱም አስቀድመው በሩን ይዘው ለአንድ አፍታ አረፍ እንዲል ለመነት። ለጥቂት ደቂቃዎች ክፍሉ በዝምታ ተዋጠ።

የሐንስ ግንባሩን ጠረጴዛው ላይ ደፍቶ በክናዱ ሸፍኖ ካደፈጠበት ባህን። «ምን ነበር ያላችሁት? እንዳብድ ነው ይህን አሰቃቂ መርዶ የነገራችሁኝ አይደለም? ዓለሚቱ ነገራኝ፣ አሰገደች በኃይል፣ በጉልበት ተደፍራ ካልሆነ በቀር ሕይወቷ እያለ ሌላ ወንድ ጭኗ ውስጥ ይገባል ፍብዬ አላምንም። ሚስቴን፣ ሞግዚቴን፣ ማጣት አልፈልግም፣ ቅዱስ ዑሩኤል እባክህ የሰማሁትን ሁሉ ሐሰት አደርገው! ሐሰት ይወራ! ያም ሆነ ይህ ወደቤቱ ልሂድ» ብሎ የሐንስ እንደ ገና ሲነሳ ተሰማምጠው አስቀመጡት።

«በረንዳ ወጣ ብስን ቡና እንጠጣ» አላች ዓለሚቱ።

ተስፋዬ፣ የሐንስን የመሸከም ያህል ደግፎ ወደ በረንዳ ወጡ። የሐንስ የሚናገረው ሁሉ ያለቀበት ይመስል ዝም አለ።

«የሐንስ ቡናው በረደብ!» አላች ሶስና

«አሺ» አለና የግዱን ሁለት ጊዜ ተጎንጭቶ ሲኒውን አስቀመጠው። የውጭ በር ተንኳኳ፣ ዘበኛው ክፍቶ ወጣና ከጥቂት ስኮንዶች በኋላ መልሶ ዘጋው።

«ማነው? ምንድነው?» አላች ዓለሚቱ ወደ ዘበኛው ዞር ብላ፣ «ቤት ጠፍቷቸው የሚጠይቁ ሰው ናቸው» አለ ዘበኛው።

«እኛን የሚመርጅ አጻፋ ስላለ እንዳይሆን» አለ ተስፋዬ ዝምታውን ለመስበር።

«ጨዋታው አልቋል፣ እሽት እሽት የሆኑ መረጃዎች በእጃችን ገብተዋል። ከዚህ በኋላ መንፈራገጥ ለመላላጥ ካልሆነ በቀር የሚያስገኝላቸው ጥቅም አይኖርም» አላች ሶስና በልበ መሰሉነት።

ሦስቱ ሲንሾካሾኩ የሐንስ ሽክሽክታውን ልብ አላለም። ተስፋዬ እነርሱን ትቶ ወደ ቤት ገባና በስልክ ለባለቤቱ «ከፈለግሽኝ በዚህ ስልክ ቁጥር ደውይልኝ ዓለሚቱ ቤት ነው ያለነው። ለአሰገደች ስልክ ደውለሽ ተስፋዬና የሐንስ አንድ የተስፋዬ ዘመድ ሞቶ አስክራን ይዘው ወደ ሆላኒና ከተማ ሔደዋል፣ ነገ ይመጣሉ ብለሽ ነገሪያት። እኛ በዚያ በምታውቁው የየሐንስ ችግር ላይ እየተነጋገርን ነው» በማለት አስረድቶ ወደ በረንዳው ተመለሰ።

«የሐንስ አንድ ጊዜ እፈልግሃለሁ» አላችና ዓለሚቱ ወደ መኝታ ቤት ይዛው ገባች።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ተመልሰው ሳሎን ሁሉም ተቀመጡ። «ለዛሬ ይህ ጉባኤ» እንደ መሳቅ ባለ ፈገግታ «እዚህ ላይ እልባት ተደርጎበት ይደር፣ ነገ ጧት ከቁርስ በኋላ ይቀጥላል። አሁን ግሩም ድንቅ ራት ከሰሰላሳ ሙዚቃ ጋር፣ አዳርም እዚህ ይሆናል» በማለት ውሳኔዋን አወጀች።

***

የሐንስ ሌሊቱን በዓይኑ እንቅልፍ ሳይዞር ነው ያደረ። በእሱና በአሰገደች መካከል ጸንቶ የቆየውን ትዳር፣ ፍቅር የሞላበት ትዳር፣ ከኋላ ወደ ፊት፣ ከፊት ወደ ኋላ እያመላለሰ በዓይኑ ኅሊናው ሲዳስስ ወገግ አለ።

ዓለሚቱ ወንድሚን አልጋዋ ላይ አስተኝታ፣ ለራሷ ፍራሽ ከአልጋው ግርጌ ዘርግታ ነው ያደረገው።

«አንድ ሌሊት፣ ግን ብዙ፣ በጣም ብዙ ሰዓቶች» አለ የሐንስ አልጋው ውስጥ እየተገላበጠና እየተዘረጋጋ።

«አይዘህ ጆኒ፣ የምንገኘው በድላችን ዋዜማ ላይ ስለሆነ መጽናናት አለብን»

«በድላችን ዋዜማ አልሽ? ይህ ባለ ብዙ ፈርጅ ትግል፣ እንዲያው በቀላሉ፣ ሙዝ-ላጥ-ዋጥ ዓይነት አደረግሽው? በመካከላችን ሌሎች ልጆቼ አሉኝ! ፀንቶ የቆየ ትዳርን ለማፍረስ የሕጉ ጉዳይ፣ ማለት ከሕግ አኳያ መመቻቸቱ ብቻ በቂ አይደለም። የነበረው ፍቅር፣ ትውስታው፣ ስሜቱ፣ ባጠቃላይ ሕግ የማይገዛቸው ብርቱና ጠንካራ የግንኙነት ሰንሰለቶች እንዳሉ መታወቅ አለበት። ይህ ደግሞ ያገቡ፣ የወለዱና የወደዱ ለዎች ይበልጥ ያውቁታል» አለ የሐንስ የአህቴን በትዳዳር ጣጣ ውጣ-ውረድ ገና አለመፈተን በሚገልጽ ቅላጼ።

ዓለሚቱ ትከሻዋን አንገቷን እያዋቃች «መልእክቱ ደርሶኛል ጆኒ ጥይትክን አትጨርስ ግን የሞተም ዘመድ የለህ? የአንተና የአሰገደች ጉዳይ የአለቀ የደቀቀ ነገር ሆኖአል፣ በቃ! በቃ! አሁን ከቀርስ በኋላ በአፈጻጸሙ ላይ እንነጋገራለን» አለች ወደ ሌላ ክፍል እያመራች።

የቁርስ ገበታ ከፍ ካለ በኋላ «ከየት እንጀምር?» አለች ዓለሚቱ ሦስቱንም በአንድ ጊዜ ፍጥጥ ብላ እያየች፣

«ከተፈቀደልኝ እኔ አንድ ጥያቄ ብጠይቅ» በማለት ሶስና ወደ የሐንስ አሰገገች።

በዓይንና በግንባር ጥቅሻ ፈቀደላት። «የሐንስ የልጆችህን መልክና ባሕሪ እስከ ዛሬ ልብ ለማለት ሞክረህ ታውቃለህ? በሌላ አባባል አንተን የሚመስሉበትን ወይም ከአንተ የሚጋሩትን ገጽታና ትክለ-ሰውነት በንፅፅር መልክ ለማስተዋል ሞክረህ ታውቃለህ?» የሶስና ጥያቄ ነበር።

«በምን ምክንያት? ጥርጣሬው ስላልነበረኝ ያልሸውን ንፅፅር እንኳን ለማድረግ አሳቡም ኖሮኝ አያውቅ» አለ የሐንስ በቀዘቀዘ ስሜት፣

«ደህና አሁን አንድ ባንድ አንተንና ልጆችህን እናመሳስል፣ ማለት የምትጋሩትን መልክና ባሕሪ እናነጻጽር፣ ግልጽ ነው የሐንስ?» አለች ሶስና

«ገባኝ ቀጥሎ» የየሐንስ መልስ ነበር።

«ቅፅል-የቤት ስሙ «ባሪያው» የተባለውን አንጋፋውን ልጅ ደረጅን እንውሰድ፣ ደረጃ ባልሳሳት ዕድሜው ከአሥራ ስምንት በላይ ነው። ቁመቱን እንይ፣ ገና ካሁኑ ታናሽ ወንድሙ ጌታሁን በልጦታል። የአፍንጫው ቀዳዳዎች ስፋት ኳስ ይከትታሉ። ያንተ አፍንጫ ግን ጣትህን እንኳ ሰተት አድርጎ አያሰገባም። በዚህ ላይ ጥቁረቱስ - ምኑ ነው አንተን የሚመስል?»

«ሌላውን ልጅ ጌታሁንን እንመልከት፣ የዓይኑ ጉደጓድ ወደ ውስጥ መራቅ ወይም የቅዱ ክብነት፣ የቅንድቡ ሽፋሽፍት መብዛት የአፍንጫው እንደ ፍየል ጭራ ፊኒር ማለት ከስርኑ ደግሞ ደፍጠጥ ማለት፣ በዚህ ላይ ችኩልነቱ፣ ቆጫባራነቱ፣ የት-ጋ ነው አንተን የሚመስለው? ይህኛው ምናልባት ትንሽ ከእናቱ መልክ ተጋርቷል ሊባል ይቻል ይሆናል፣ ካንተ ግን ጆሮው ካልሆነ በቀር ቅንጣት እንኳን የለውም» አለች በመሳለቅ።

«ጆሮን ከመልክ፣ አትበላምን ከሙያ የቆጠረው የለም» አለ ተስፋዬ በፈገግታ፣

በነገራችን ላይ፣ አባቴ «ሚስት ካላበለች ባሏን ትወልዳለች» ይሉ ነበር አለ ተስፋዬ የሶስናን ገምጋሚ አስተያየት በማጠናከር።

«ሌላው መልኩ ነው። መልኩ ወንድ ከመሆኑ በስተቀር የእናቱ ፎቶ ኮፒ ነው። መልኩ የሚለው ስሙ እንኳን ይኸንን ያረጋግጣል።»

የሴቷ ልጅ ማንነት የተረጋገጠ ስለሆነ የምለው የለም። የሐንሰ ይቅርታ አድርግልኝ እኔ እንደ ድፍረት ካልተቆጠረብኝ እንዳቸውም ከእንተ አብራክ የተከፈሉ አይመስሉም። ይመስላሉ የምትል ከሆነ ይኸንን በቀላሉ ማረጋገጥ ይቻላል - በማያጠራጥር መንገድ» አለች ሶስና ኮስተር ብላ።

ተስፋዬ «አንዴት?» አለ ፊቱን ቅጭም አድርጎ።

«በሕክምና ምርመራ» አለች ዓለሚቱ።

«በደማችን መመሳሰልና አለመመሳሰል ማለትሽ ነው? የሐንሰ ጥያቄ ነበር።»

«አዎ እንዳልከው አርሱም አንዱ ነው» አለች ሶስና።

«ይህ ያህል ዘመን ከሚስትህ ጋር እየኖርክ አንዱም ልጅ አንተን ካልመሰለ መኻን ልትሆን ትችላለህ ነው የምትሉት፣ አይደለም!» የሐንሰ እንደማልቀስ ባለ ስሜት ጠየቀ። የስሜቱን መጎዳት ተመልክተው ሦስቱም በዝምታ እንገታቸውን አቀረቀሩ።

«የሐንሰ» አለ ተስፋዬ እየተከዘ «ሶስና ያመጣችውን ንጽጽር፣ የማርያማዊት በላይህ ላይ መደቀል ጋር ተጋግዞ ወደ እውነት የበለጠ እንደ ሚያቀርበው ታይተኛል በበኩሌ» አለ።

«መልካም አሁን ከሞላ ጎደል ምክክሩ ወደ አንድ ጫፍ የደረሰ ይመስላል። የሕክምናውን ምርመራ ቅድመ - ዝግጅት ማን ያመቻች?» አለች ዓለሚቱ ውይይቱን ለመቋጨት።

«እሱን ለእኔ ተውት፣ ለዚህ ጉዳይ አስተማማኝ የሆነ የራሴ ለው አለኝ» አለች ሶስና።

ምዕራፍ 25

የአሰገደች መውጫመድ

በሐንሰ ቅሌት አደባባይ መውጣት፣ የአሰገደች ገሊና እየታወከ መጥቷል። በሌላ በኩል ደግሞ ይኸንን መልካም አጋጣሚ ተጠቅማ የሐንሰን ከቤት ንብረቱ ሙልጭ እንድታስወጣ በተለይ ወላጆቿ ጧት ማታ እየጎተጎቷት ናቸው።

አንድ ቀን አሰገደች ሥዕል ቤት በተያዘ የሦስትዮሽ ስብሰባ «በዚህ ወርቅ ዕድል አንቺ ካልተጠቀምሽበት ነገሩን አዙሮ ጠምዝዞ እሱ እንደሚጠቀምበት ዕውቂቱ። እንደዚህ እየመከርንሽ ደግሞ አቅማማለሁ ብትይ፣ የጌላ ጌላ ለሚደርስብሽ ጥቃት ማንም ከጎንሽ እንደማይቆም ዕውቂቱ» አሉ አባቷ አቶ ደምሴ

«ከዚህ የባለ ወንጀል የለም፣ የወንጀሎች ሁሉ ወንጀል ተፈጽሞብሽ እሱን ባሌ ነው ብለሽ ከተቀመጥሽ፣ ይህን ጥቃት የመጋራት ግዴታ የለብንም፣ እዚያው እንደ ፍጥርጥርሽ ሁኒ። የእኛም ወላጅነት እዚሁ ላይ ያበቃል» አሉ እናቷ በመረረ አንደበት።

«አባዬ ምንድነው አንተ ደግሞ የምትለው፣ ብዙ ነገር እያወቅህ፣ የሐንሰኮ ክዷል። የቀረበበትንም ክስ ሊረታም ይችላል። ከዚህም ሁሉ በላይ ያችን ነገረኛ ሴት እንዲያሳፍራት እኔ ነኝ መኪናውን ያስቆምኩት። ይህ የሆነው በለውር በተቀነባበረ ሥልት ነው ለማለት አዳጋች፣ በጣም አዳጋች ነው። የሐንሰ እንደዚያ ዓይነት ሴራ መሸረብ የሚችል ሰፊ አይደለም። እኔ በእውነት እማዬ ልንገራችሁ፣ እማዬ ሙች ሕሊናዬ

እየታወከ ነው። ምክንያቱም ምን እንደሆነ አላውቅም።ካሁኑ ግራ ገብቶኛል። ግን ዞሮ ዞሮ የእናንተን የወላጆቹን ምክር ላለመጋፋት በዮሐንስ ላይ መወሰድ ስላለበት ርምጃ ያለህን ነጥብ በዝርዝርና በቅደም ተከተል አባዬ በወረቀት ላይ አስፍረው። ከዚያም በቅድሚያ ሦስታችን ብቻ እንዲገርበት፣ ይኸስ ያረካችኋል?» አለች አሰገደች ለወላጆቿ ከበሬታ ያላት መሆኑን በሚያንፀባርቅ ገጽታ።

«ጥሩ! ጥሩ! እግዚአብሔር ይባርክሽ፣ ይኸ መቸ ገደደ» አሉ አባት።

«አዎ! ከመቀደም ምንጊዜም ቢሆን መቅደሙ ነው የሚሻለው፣ ቢሆን ይሆናል ባይሆን ይቀራል» አሉ እናት፣ በቀል የጥቃት ማካካሻ መሆኑን ልጃቸውን በማስገንዘብ።

«እናቴ ግን ተበቃይ ነሽ፣ አባዬ ዲቃላ ቢያመጣ ምንድነው የምታደርገው፣ ከቤት ንብረቱ ሙልጭ ታስወጭዋለሽ ማለት ነው?» አለች አሰገደች እየሳቀች።

«ምን ቆርጦት! እኔ ዘምዘም አመዴ የምን ሙልጭ ማስወጣት አመጣሽብኝ፣ ጉሮሮውን ፈጥርቁ ጭጭ ነው የማደርገው። በስመ አብ ወልደ መንፈስ ቅዱስ፣ ምን አመጣሽብኝ፣ የሰይጣን ጆሮ ይደፈን» አሉ።

«አንድ ያባትሽ አገር ሰው! ደጃች ማናቸው?» ብለው ወደ ቤታቸው በስላቅ ፈገግታ ዞር አሉ እመት ዘምዘም።

«አታመጪው የለሽ ምን ያደረጉት ደጃማች?» አሉ አቶ ደምሴ በግራሞት።

«እኒያ ሚስታቸው ታማ በጣር አልጋ ላይ ሆና ስለ ደቀለቻቸው ልጆቿ ከተናዘዘች በኋላ ድና ያገር መዘበቻ የሆነችው?»

«ደጃች አምባዬ የዋኸን ነው የምትይ?»

«አዎ! አዎ! ደጃች አምባዬ የዋኸ» አሉ እመት ዘምዘም የዚያ ትልቅ ቤተሰብ ታሪክ የዲቃላ አይነተኛ ምሳሌ መሆኑን በማሰብ።

«ሴትዮዋ ራሷን ካጋለጠች በኋላ ዳነች። ከዚያስ!» አለች አሰገደች በማስተንከር።

«ከዚያማ በኋላ ገና በደንብም ሳታገግም፣ ይገድሏታል ተብሎ ሲጠበቅ፣ በቃሬዛ አሽክመው ወደ ወላጆቿ ሰደዷት - ማፈሪያ!» አሉ አቶ ደምሴ ወርጨት ብለው።

«የዋኸ ከዚያ በኋላ የተቀጠለላቸው ስም መሆን አለበት?» አለች አሰገደች በመገረም።

«አዎ! ያባታቸውማ ስም አስታጥቄ ነው» አሉ አቶ ደምሴ።

«የሆነስ ሆነና የሴትዮዋ መጨረሻ ምን ሆነ?» አሰገደች ከኑኔዋን ለማወቅ በመጓጓት ያቀረበችው ጥያቄ ነበር።

«እሷም ወላጆቿም ውጉዝ - ከመ - አርዮስ (እንደአርዮስ የተረገማችሁ ሁኑ) የመባል ያህል ከሕብረተሰቡ ተገለሉ። ከኑናው አላስኖራቸው ስላለ፣ እሷ በሕክምና ሰብብ ወደ አዲስ አበባ ተሰደደች። እንደ ወሬውማ አስኮብላዩ ካስደቃዮቿ አንዱ ነው ይባላል። ለዚህ ሁሉ ጣጣ የዳረጋት መልኳ ነው፣ አይቁመና! አፈር ይበላው ይሆናል።» አሉ አቶ ደምሴ ለውበት ያላቸውን ጉምገፍታ እያሳዩ።

እመት ዘምዘም የባለቤታቸው ስሜት የፈጠረባቸውን መቅበጥበጥ እምቅ አርገው ለትረካው ጆሯቸውን የነፈጉ መሰሉ።

«አወይ አቴን ምነው ቁርባኑ ቀርቶባት ከነጋጢአቷ በሞተች ኖሮ» አለች አሰገደች እንደ መተከዝ ብላ።

«ከሆነስ መናዘዝ ነው የሚሻለው፣ ንስሐ ገብቶ፣ ሥጋ ወደሙን ተቀብሎ፣ በምድር ሳሉ ጣጣን ጨርሶ ነው ከዚህ ዓለም መለየት» አሉ አቶ ደምሴ ከአበ ነፍሳቸው ተዘውትሮ የሚነገራቸውን መንፈሳዊ ትምህርት በማስተጋባት።

እመት ዘምዘም ገሽሽ አድርገውት ወደ ነበረው ወይይት በመመለስ፣ «ለነገሩ ዲቃላና ቁባት ድሮም ነበር፣ አንዳንድ ካሕናት መንፈሳዊ ልጆቻቸውን፣ ሚዜዎች የቃል ኪዳን እህቶቻቸውን፣ ባሎች ዋርሳዎቻቸውን አማገጡ መባሉን ስንታዘብ ኖረናል።

«እረ ቁሱ ቁሱ ሻሽ የጠመጠሙት፣

ልቤን እንደቆሎ አሸተው ቆረጠሙት።

ሁሉ ይባላል። መቼም የማይሄድ ወንድ አለ ተብሎ አይታሰብም። የምግጫው ወሬ ግን በሴቷ ላይ ይገናል» አሉ።

«እማዬ ቅድም፣! አባዬን <ምን ቆርጦት -----ጉሮሮውን ፈጥርቁ ጭጭ ነው የማደርገው> በማለት ዝተሽ ነበር። አሁን ደግሞ የተለሳለሰ አቋም የያዘሽ ይመስላል» አለች አሰገደች እናቷን ለመሞገት።

«አዎና! አሁንስ ቢሆን! ምንቆርጦት፣ የት ቆሞ፣ እንደነ ደጃች አምባዬ እዚያው በዚያው - እንዴት ተብሎ --»

አሰገደች የእናቷን ድንፋታ አቋርጣ፣ «ጣውንቱን - ባሌን የተጋራችንን ሴት አልወቃት፣ ካለወቅሁዋት ደምሴም መሄድ

ይፈቀድለታል ማለትሽ ነው?» ለሚለው የልጃቸው ፈታኝ ጥያቄ መልስ ለመስጠት እመት ዘምዘም ቆም ብለው አሰቡና «መቸስ ምን ይደረጋል፣ ሲሆን ሲሆን እግዜር እንደፈቀደው አንድ ላንድ ቢኮን ነው ደገ፣ ታልሆነም ደግሞ፣ አዩኝ አላዩኝ ብሎ ምግጫው ካማላውቃት ሴት ጋር ቢሆን ይመረጣል፣ ወሬውም እንዳይደርሰኝ» ብለው በረዥሙ ተነፈሱ።

አሰገደች ትዝብቱን ወደ አባቷ በመመለስና የእናቷን አስተዋይነት በማድነቅ፣ ሳቅ ብላ «አባዬ አንተስ እማዬ በላይህ ላይ ብትደቅል ..... ብላ ንግግሯን ሳትጨርስ አንቺ.....!» ብለው ከዘራቸውን ይዘው ብድግ ሲሉ አሰገደች ሮጣ ወደጓዳ ገባች።

***

ሥራ ከመፍታት ልጅን ላፋታት እንደተባለው፣ አቶ ደምሴ ሰሞኑን በፈቃደኝነት የተያያዙትን፣ ልጃቸውን ከዮሐንስ የማፋታት ሴራ ሲያፋድሹ ሰንብተዋል። ከራፖር ፀሐፊ እስከ ጠበቃ አማክረው የቃረሙረሚቸው የመሟገቻ ጭብጦች ለአሰገደች ለማቀበል ከቤት የወጡት ማልደው ነው።

«እንዴ! .....አባዬ፣ ሳትደውልልኝ እንዴት መጣህ?» አለች አሰገደች ከበረንዳው ላይ አባቷን እየሳመች።

«ደውዬ ነበር። አንቺ መታጠቢያ ቤት መሆንሽን፣ ዮሐንስ ደግሞ በጧት መውጣቱን «ባሪያው» ነግሮኝ ነው የመጣሁት» አሉ አባቷ።

«አረፍ በል መጣሁ» ብላ ወደ መኝታ ቤት ስትገባ ልጆች አንድ ባንድ እየቀረቡ አያታቸውን ስመው ሲወጡ ማርያማዊት ወደ ጊላ ቀረት ብላ «አባዬንና እማዬን ሲያስታርቁ ነው

የመጡት?» በማለት ዓይኗን በጭንቀት እያቀለጨለጨች ጠየቀች።

«ተጣልተዋል እንዴ? ማን ይመስልሻል ጥፋተኛ?» አሉ አያት እራሷን እያሻሸ።

«ሁሉም ናቸው፣ ብቻ እሱ ምንም አላለም፣ እማዬ ግን ሁል ጊዜ ነው የምትጮኸበት» አለች እንደማልቀስ እየቃጣት።

«ሜሪ ቶሎ ወደ መኝታ ቤትሽ፣ እኔና አባዬ ሥራ አለን። እሺ!» አለች አሰገደች።

ማርያማዊት እንደ ከፋት ፊቷን እንደ ከሰከሰች ወደ መኝታ ቤቷ ስትሔድ አባትና ልጅም ከሳሎን ወደ ዋናው መኝታ ቤት ገብተው ከውስጥ ዘጉ።

«ታዲያስ እጅህ ከምን?» አለች አባቷ የመጡበትን ጉዳይ የሐንስ ወደ ቤት ከመመለሱ በፊት መጠናቀቅ እንዳለበት በሚጠቁም ችኮላ።

«ይመጣል የሚል ግምት ካለሽ ሳሎን መሆናችን ይመረጣል፣ አይመስልሽም?» አሉ አባት በሥጋት።

«አይ፣ አይ፣ ግድ የለም፣ ለመሆኑ ምን የሚያቆይ ጉዳይ አለን? ግን የሕግ ባለሙያ አማክረኻል?» አለች ወደ መጡበት ጉዳይ ፈጥኖ ለመግባት።

«አዎ፣ ያለቀ የደቀቀ ነገር ነው፣ ብትፈልገህ በየሐንስ ላይ የውጭውን አጥር በር ዘግተሽ ዞር በል፣ ከዚህ በኋላ ሰዲቃላ እናትህ፣ ለቅምጥህ መርቁላታለህ። ይመኙህ» ልትይው ትችያለሽ» አሉ አባት ለልጃቸው የልብ ልብ በሚሰጥ አነጋገር።

አሰገደች ሰዘብ ባለ አነጋገር «ይኸንንስ አላደርግም፣ ምናልቀህ አባዬ፣ ያገር መሳቂያ ልሁን እንዴ! እሱም ቢሆንም

የልጆቹ አባት፣ የሕግ ባሌ ነው። ቀን አሳስቶት ቀንዳም ሰይጣን ጋልቦት ካልሆነ በቀር በተፈጥሮው ያን ያህል ሌላኛም አይደለም። የሐንስ ውስጡ ገር መሆኑን አውቃለሁ» በማለት ስትናገር እንባዋ በዓይኖቿ ግጥም አሉ።

«አይ የሴት ነገር ምን አስነካሽና ነው እንደዚህ በአንድ ሳምንት ጊዜ ውስጥ ከብት ሆነሽ የጠበቅሻኝ? አንቺ ዞር አሰዳቢ፣ አንቺ የግም ጥላይ፣ እኔ ሰውየው ሞቻለሁ ልኩን ባላሳየው» ብለው ሌላም ሌላም ከእርሳቸው የማይጠበቅ ዘለፋ እየተናገሩ ወጥተው ሔዱ።

አሰገደች በዚህ እድሜዋ አባቷ በአስታራቂ ሽማግሌነት የተሰየሙበትን ጊዜ አታስታውሱም። ችኩልነታቸውን፣ ከፍሬው ገለባነታቸውን፣ ጎረቤትና ወዳጅ - ዘመድ ሳይቀር ሲመሰክርባቸው ይከፋት ነበር።

«ደምህ መራር ስለሆነ ባትናገር ይሻላል። ነገርህ ሰሰው አይጥምም» የሚለው የእናቷ ምክር ከመቸውም ይልቅ ዛሬ ትክክል መሆኑን አሰገደች ተገነዘበች።

የምትለው ጠፍቷት ከሳሎን ቆማ ውጭ-ውጭውን ስትመሰክት ባሪያውና መልክ እየተሯሯጡ ዘው አሉ። በእናታቸው በድን መስሎ መገተር ተደናግጠው «ምነው እማ! አቡሌ የትሔደ? አልቅሰሻል እንዴ? አይንሽ ምነው ቀልቷል?»

«እስቲ ተውኝ» አለችና ቁጭ አለች።

«እስከ መቼ ነው እንደ ሕፃን የምታዩን? እኛን የዚህ ቤተሰብ አባላት አድርጋችሁ የምትቆጥሩን ከሆነ፣ እንደ አባልነታችን በክፋውም በበጎውም መሳተፍ ይገባን ይመስለኛል። በዚህ ቤተሰብ ውስጥ በአንቺና በጆኒ መካከል ስለተፈጠረው

አለመግባባት ከውጪ የሰሜ ሰሜ ነው ወሬው የሚደርሰን። ከእኛ ከልጆቻችሁ የምትሰውሩት ምስጢር ምንድነው? አገር እንደ ፈለገ የሚያባካውን ወሬ ከእናትና ከአባታችን መስማት ለምን እንታደልም? መቸም አንድ ባቻ አንድ ጥፋት አለ። ወይም አንቺም እሱም በየበኩላችሁ ጥፋተኛ ልትሆኑ ትችሉ ይሆናል። ከሕፃንነታችን ጀምሮችሁ ያለተማራችሁን አንድ ቁምነገር መኖሩን ላለታውሰሽ <ምን ጥፋት ብትፈጽሙ ጥፋታችሁን ለመደበቅ አትሞክሩ፣ አውቃችሁም ሆነ ላታውቁ በፈጸማችሁት ጥፋት ተፀፀቱ፣ ፈጥናችሁም ይቅርታ ጠይቁ። ይህን አሰማድረግ ጥፋቱን ወንጀል ከማድረጉም በላይ፣ በጥፋት አለመጸጸት ሰይጣናዊነት ነው> እያላችሁ ሁልጊዜ የምትነግሩንን፣ ለምን እናንተሰ ሰራላችሁ አትጠቀሙበትም?» በማለት ደረጀ ጠየቀ።

አሰገደች «ጥፋቱ ያንደኛችሁ ወይም የሁለታችሁም ሊሆን ይችላል። ደግሞስ ማንም ይሁን ማንም፣ ያጠፋው ሰው ለምን ይቅርታ አይጠይቅም?» የሚለውን ሥጋን ዘልቆ አጥንትን የሚለረሰር እንደመታዘብ ያለ የልጇን የባሪውን አስተያየት በሃላቧ አውጥታ አውርዳ ልቧ ክፋኛ ተነካ።

ጥፋቱን በዮሐንስ ላይ ለመላከክ «አባትህ፣ ሲመክር ብርቱ ሰራሱ ከንቱ ነው» በማለት የባሪያውን የማያፈናፍኑ ጥያቄዎች ላትመልስ በጎን በር ለማምለጥ ሞክረች።

«አይደለም! አይደለም! እማ አንደሱ ልትይማ አይገባም። አንቺስ የበኩልሽን ምን አድርገሻል? ትጻሩ የጋራችሁ አስከሆነ ድረስ ችግሩንም በጋራ መፍታት ነው ያለባችሁ» አሰ ደረጀ ከእምና ጀምሮ በስድስት ኪሎ ዮኒቨርስቲ ቅጥር ግቢ የተለማመደውን የመከራከሪያ ሥልት በመጠቀም።

አሰገደች ያለፈ ምግባሯን በኅሊናዋ መለስ ብላ በማሰብ፣ መሬት ጠብ በማይለው የልጇ አነጋገር ስሜቷ እንደገና የባሰውን ስለተነካ - «ልክነህ! አዎ! ሰልጅ ይታየዋል» በማለት እንባ ያቋቁ ዓይኖቿን በአይበሉባዋ ነካካቻቸው።

የእናቱን በመንፈስ መለቃየት ሲያስተውል የቆየው መልኬ «እኛ፣ ልናላዝንሽ ብለን አይደለም እማ፣ አሁን በቃ እንሂድ» አለና ወንድሙን ጎተተው።

«አሰግዬ ይቅርታ ቁሰልሽን ላላውቅ ቧጠጥኩና ረበሽኩሽ መሰለኝ» አለና ባሪያው የእናቱን ትከሻ እንደማቀፍ አድርጎ አጽናናት።

ይኸን ጊዜ አሰገደች ይበልጥ ስሜቷ ስለተነካ በጠረጴዛው ላይ ተደፍታ ተንሰቀሰቀች። ከአባቷ ጋር የተፈጠረው አለመግባባትም ከዮሐንስ ጋር በጀመሩት ሽምግልና ላይ ሊያስከትል የሚችለውን ተጽዕኖ በማሰብ ይበልጥ አስቀሰች። ካሁኑ ብቸኝነት ተሰማት።

ከቤተሰብ፣ በተለይ ከአባትና እናቷ መገለጻ፣ ከባለቤቷ ጋር ገና ለገና ውጤቱ ባልተረጋገጠ የዲቃላ ጉዳይ ቸኩላ በውል ሳይጠና አደባባይ በወጣ ቅራኔ ውስጥ መግባቷ፣ የልጇ የባሪያው ልብ የሚሰብር አነጋገር፣ የራሷም የቆዩ ድርጊቶቿ ተጋግዘው የውሃ ላይ ኩበት አደረገች። ከዘመድ አዝማድ ውጭ ሆና መንሳፈፏ ይህ ነው የማይባል፣ ልትቋቋመው ያልቻለችው የአካልና የመንፈስ ጭንቀት ፈጠሩባት። ሥዕል ቤት እየዘጋጀ ባፈሰሰችው እንባ ዓይኗ መሟሟት የጀመረ መሰለ። አሁን የሆረበት ላትዞር ውላ እያደረገ ነው። በሌላ በኩል ደግሞ የዮሐንስን ልቧ መናፈቅ ጀምሯል።

«የተያዘውን ሽምግልና ሠርዣሰሁ ብል ከእናትና አባቴ እቀያየማለሁ። ሆኖም በዚህ መስዋዕትነት ባሌን ማትረፍ ከቻልኩ ኪሣራው ትንሽ ነው የሚሆነው፤ በዚህ ላይ ልጆቼ ይቅር መባባልን፣ በጥፋት መፀፀትን ለእኛ አስተማራችሁ እንጂ እናንተ አታውቁትም እያሉኝ ናቸው» በማለት ገሊናዋን አስጨነቀች።

በመጨረሻም የሽምግልናው ቀጠሮ አንድ ቀን ሲቀረው «ሽምግልናውን የጠየቅሁት እኔ ስለሆንኩ ትቼዋለሁ» ለማለት ወሰነች።

ይኸንን ውሳኔ የሚመለከት ማመልከቻ ጽፎ የሚለጣት ሰው ማፈላለግ ያዘች። በርካታ የምታውቃቸውን ሰዎችም ለማነጋገር ሞከረች። በየምክንያቱ በዚህ አጭር ጊዜ ሰመገናኘት እንደማይችሉ ሲነግሯት በዮሐንስ ላይ በወሰድኩት ርምጃ ተቀይመው መሆን አለበት ብላ ደመደመች።

«በቶሎ እንዲሆን እግዚአብሔር ስላልፈቀደ ነው፤ በሚቀጥለው ቀጠሮ ምክንያቱን ለእኔ በሚያመች መልኩ፣ ዮሐንስንም ይቅርታ ተጠየቅሁ ብሎ ራሴ ላይ እንዳይወጣ በሚገድብ አጻጻፍ በባሰሙያ ተዘጋጅቶ ቢቀርብ ይሻላል» በማለት ራሷን አጽናናች። «አዎ ሌላው ቢቀር ባሌን በትንሽ ኪሳራ አተርፋለሁ» አሰች ጠቡ ቀርቶ፣ እርቃቸው ከወዲሁ እየታደቱ።

ምዕራፍ 26

የአሰገደችና አክሊሉ ውሳኔ

አክሊሉ የረዥም ጊዜ ፈቃድ ያሰደመወዝ ተሰጥቶት ዞር ብሎ ከርሟል። ፈቃዱም ካሰቀ በኋላ ሙሉ በሙሉ ወደ መደበኛ ሥራው ላለመመለስ እያቅማማ ነው። አልፎ አልፎ አሳቻ በሆነ ሰዓት፣ በአሳቻ ልብስ ክሊኒክ ብቅ ካለ፣ ለአሰገደች እጅ መንሻ ሪፖርት አቅርቦ፣ አዲስ ትዕዛዝ ተቀብሎ ይሔዳል።

ፈቃድ ወስዶ ከቤት ላይወጣ የልጁን እናት በማረሱ ወ/ሮ ይፍቱ ሥራ አክሊሉን በቀን በቀን ይመርቁታል። ወጥቶ ሲገባ ባዶ እጁን እንደማይመለስ ያስተዋሉ አንዳንድ ጎረቤቶች «አንዴት ነው! የዘበኛ ደመወዝ ይህን ያህል ያንቀባርራል?» እያሉ ናቸው። አክሊሉ የወ/ሮ ይፍቱ ሥራን «አማቴን እየልኝ» ዓይነት ማስታወቂያ አልወደደውም። በዚህ ላይ የጎረቤቶቹ መጠራጠር ሥጋት ለቆበታል።

አንድ ቀን ከሰዓት በኋላ፣ አክሊሉ በዚህና በሌሎችም ጉዳዮች ላይ ከወ/ሮ አሰገደች ጋር ለመመካከር ወደ ክሊኒክ ብቅ አለ። እንደ መጣም ፊቱን አስወግቶ አመቺ ጊዜና ሁኔታ ለመጠበቅ ወደ ጥበቃ ኃላፊው ቢሮ አቀና።

«ዛሬ ከየት ተገኘህ? ሽዋዬ እንዴት ነች?» አሰ አለቃውም ሰሰላምታ እጁን እየዘረጋ።

«እንደ ጠየቅሃት» አለ፣ ከአልቅናው ይልቅ ላገር ልጅነቱና ለንደኝነቱ ያለውን ቅርበት አገልግቶ።

«አውነትክን ነው፣ እንደቡዳ አንድ ቀን ብቅ ብዬ ጠፋሁ፣ ምንትሰኝ!»

«ለባለቤቷ ፈቃድ ሰጥተህ፣ ሥራው እንዳይተገልግል ያለውን የለው ኃይል አብቃቅተህ፣ በጎደለ ራስህን መድበህ በዋልከው ውለታ ክለሃታል፣ አልተቀየረህም።»

«ጎሽ! ጎሽ! እንዲህ ነው እንጂ! ወደ ባዕድ አኝኮ ወደ ዘመድ መዋጥ ማለት እንዲህ ነው - ከሽንከው!» አለ አለቃው የአክሊሉን ጀርባና ትከሻ ቸብ ቸብ አያደረገ።

«በነገራችን ላይ፣ አንድ ተጨማሪ የጥበቃ ሠራተኛ ለመቅጠር ማስታወቂያ ወጥቷል፣ ዘመድ ካለህ» አለው አለቃው።

«ለምን አስፈለገ? አንተ ነህ ይቀጠርልኝ ያልከው?» የአክሊሉ ጥያቄ ግራሞት ነበረው።

«እኔ አልጠየቅሁም፣ አንተን ወደ ቢሮ ወይም አትክልተኝነቱን አጠቃለህ እንድትይዝ ለማድረግ ነው የሚል ወራሽው ብሎኛል።»

«ወ/ሮ አሰገደች እንዴት አላነጋገሩህም?»

«እኔን ምን ያነጋገሩኛል፣ ካነጋገሩ አንተን ነው መሆን ያለበት» አለ አለቃው በሰገጥ ፈገግታ።

«ነው እንዴ! በምን አንቀጽ ነው አሳቸው እኔን የሚያነጋገሩት?» የአክሊሉ ጥያቄ ከስተር ያለ ነበር።

«እንደሚወራው ከሆነ፣ በአድገት ይሁን በሌላ ከጥበቃ ወደ ሌላ ሥራ ትቀየራለህ የተባለከው አንተ ስለሆንክ ነዋ!» አለ አለቃው ይለይለት በሚል ድፍረት።

አክሊሉ መርዶ አይሉት የምሥራች፣ በለማው ጭምጭምታ ግራ ስለተጋባ አለቃውን ተሰናብቶ ወደ አስተዳደር ቢሮ ሔደ። ወ/ሮ አሰገደች ብቻዋን መሆኗን በመስኮት በኩል አረጋግጦ ገባ። እጅ ነስቶ በሩን በጀርባው ከልሎ ተቀመጥ እስኪባል ጠበቀ። የጀመረችውን እንደ ጨረሰች ቀና ብላ። «አክሊሉ ነህ እንዴ! ጎሽ ስፈልግ መጣህ» አለች።

አክሊሉ ምንም መልስ ሳይሰጥ ባለበት እንደገና እጅ ነሳና ቆመ።

«ተቀመጥ» አለች ጠረጴዛው አካባቢ ያሉትን ወንበሮች በእጅዋ አያመለከተች።

ለወራሽ ሽኩሽታ እንዲመች በስተቀኝ ረድፍ ባለው የመጀመሪያ ወንበር ላይ ተቀመጠ።

«እሺ! ሙግት እንዴት ነው?» የአሰገደች አጠያየቅ እንደወትሮው ሳይሆን ዘና ያለ ነበር።»

«በሽዋዬ በኩል ያለው ማሰረጃ የሚያወላዳ አልሆነም። የዳኛውም አቀባበል ደህና ነው፣ አሲ እንደ ነገረችኝ ማለቴ ነው።»

«ሰውየው የዋዛ እንዳይመስላችሁ። እንዲህ በቀላሉ እጅ የሚሰጥ አይደለም፣ ተጠንቀቁ።»

«ካሉስ ዳኛውም እንደቴህ ቀደሙ አያዋክበውም። ሲናገርም በጥምና ያዳምጠው ገብቷል ነው የምትለኝ ሸዋዬ።»

«አቅሞት ይሆናላ! ምንቸገረው፣ ብር እንደሆን እንዳፈር ነው፣ ወይኔ አሰገደች» አለችና በረዥሙ ተነፈሰች።

«ከየት ያመጣሉ? ጊዜው ባለብሮች የክለሙበት ነው። ያልከሰሙትም ቢሆኑ አንገት የደፉበት መስሎኝ» አለ አክሊሉ።

«በደህና ቀን የተዘረፈ ሀብት፣ እሱ አደጋሪ፣ አባቱ አድጋሪ በዝባገኖች» አሰች አሰገደች ለአክሊሉ ጥያቄ ከሚገባው ባላይ በሆነ መልስ።

«የእሳቸው ግማሽ ሀብት የእርሶስ አይደለም እንዴ!» የአክሊሉ ጥያቄ መረጃ ከመሸት ይልቅ የትዝብት ነበር።

«አክሊሉ እንዳትዘነጋ፣ በዚህ በእኛ ጉዳይ ለማወቅ ከተፈቀደህ በላይ ለማወቅ ባትሞክር ደግ ነው። ልክህን እወቅ፣ እኔ አደጋሪ አይደለሁም» አሰች አሰገደች ከወንበሯ እንደ መነሳት ብላ።

አክሊሉ በአሰገደች ማስጠንቀቂያ ላይ ደናገጥ «በዚህ ጉዳይ ሽዋዬ ከተረታች መጨረሻችን ምን ሊሆን ነው? በዚህ ነጥብ ላይ ላነጋገርዎ ነው ዛሬ የመጣሁት» በማለት የውይይታቸውን አቅጣጫ የሚቀይር ዱብ ዕዳ ጥያቄውን ወርውሮ ቀና አለ።

አሰገደች ለአክሊሉ ጥያቄ መልስ ከመስጠት ይልቅ፣ ጥያቄው ሰምንና እንዴት ተነሳ በሚልና በጥያቄው ጀርባ ይኖራል ብላ ስሰገመተችው ቋጠሮ ማሰላሰል ጀመረች። አክሊሉ የአሰገደችን በዕሳብ መዋጥ ያላስተዋሰ ሰመምሰል በጠረጴዛው ላይ ያሉትን ወረቀቶችና መጽሔቶች እየነካካ መልሷን በትግሥት ጠበቀ።

ሰዚህ፣ የአክሊሉ እንደ መርግ የከበደ ጥያቄ ቀደም ብሎ የተዘጋጀ መልስ ስላልነበረ፣ ጥያቄውን ፊት ሰፊት በመጋፈጥ ፈንታ፣ ጥያቄውን ተተግኖ በጀርባ ለመቆየት ያህል «ይህን ነገር እንዴት አሰብከው? ምንስ አሳሰበህ?» በማለት ጥያቄውን ለማርገብ ሞክረች።

«የወንጀሉ ሴራ ከከሸፈ፣ የዚህ ድርጊት የመጀመሪያው ለሰባ የምሆነው እኔ ነኝ። የሴራው አቀነባባሪ እኔና እርሶ ብንሆንም፣ ወንጀሉን የፈጸምኩትና ያስፈጸምኩት እኔ አክሊሉ መሆኔ ይረጋገጣል። አዎ! ሴራው ተጋለጠ ማለት አክሊሉ ዓለም በቃኝ ተወረወረ ማለት ይሆናል። ይህ ነው ያሳሰበኝና እንቅልፍም የነሳኝ።»

አሰገደች «ሴራው ከሸፈ! ሴራው ከሸፈ! ከሸፈ!» የሚለውን ሥጋት አክሊሉ የገለጸበትን ኃይል - ቃል እያሰላሰለች በዕሳብ ደመና ውስጥ ገባች። አክሊሉ ያዥጎጎጎጎቸውን ሌሎቹን ቃላት አሰገደች እየሰማች አልሰማቻቸውም።

አሰገደች ከተንሳፈፈችበት የጭንቀት ደመና እስክትመለስ አንዴ ጣራውን ሌላ ጊዜ ግድግዳውን እያየ ጠበቀ።

«በዚህ ጉዳይ ላይ የተማከርከው ሰው አለ? አክሊሉ አትደብቀኝ እውነቱን ንገረኝ።»

«በመጀመሪያ ይህን ጥያቄ እርሶ ለምን ይጠይቁኛል?» አክሊሉ ይህን ጥያቄ የጠየቀው ፊቱን ቅጭም አድርጎ ነበር።

«ግድ የለህም አክሊሉ፣ የተማከርከው ሰው ካለ ንገረኝና ጥያቄውን ሰምን እንደ ጠየቅሁህ እነግርሃለሁ» የአሰገደች አነጋገር ተማፅኖ ያሰበት መሆኑን የተረዳው አክሊሉ «በዚህ ጉዳይ ላይ እስካሁን ማንንም አላማከርኩም» አለ ረጋ ብሎ።

«.....<እስካሁን> አልክ አክሊሉ? ሰምን እስካሁን? ከዚህ በኋላስ! ታማክራለህ ማለት ነው?»

አክሊሉ የአሰገደች ጭንቅ ስላስጨነቀው ላንድ አፍታ ዝም አለና። «አዎና ሰምን አላማከርም! ልበል ለጊዜው ሰዚህ ጥያቄ

የተዘጋጀ መልስ የሰኝም ልበል» አክሊሉ አማራጭ መልስ እስኪያገኝ በወለደው ጊዜ አሰገደች ከፋት።

«ንገረኝ እንጂ አክሊሉ!» አሰች በተሰለመለመ እይታና በደክመ ድምፅ።

«ይቅርታ ጥያቄው በጣኞ ከባድ ሆነብኝ። ለጊዜው ለዚህ ጥያቄ የተዘጋጀ መልስ ስለሌለኝ ሳው ዝም ያልኩት»

«ይህኮ! ላማክርም ላላማክርም እችላለሁ እንደ ማለት ነው፣ አይደለም እንዴ!» አሰችና አክሊሉን በሌላ ጥያቄ ወጠረችው።

አክሊሉ እዚያው እተቀመጠበት ወንበር ላይ ቆርጠጥ ቆርጠጥ እያለ «ዛሬ እንዴት ነው ነገሩ ሁሉ ጥያቄ በጥያቄ ሆነሳ!»

«አዎ ጥያቄውን የጀመርከው አንተ ነህ፣ ያመጣኸው ጥያቄ ደግሞ በቀላሉ የሚመለስ አይደለም። ደግሞም እውነቱን ለመናገር ያለጊዜው የቀረበ ጥያቄ ነው። ገና ምኑ ተያዘና! ከባለቤቴ ጋር በሽማግሌ ግብግብ ላይ ነን። የዮሐንስና የባለቤትህ የሽዋዬ ክርክር ተጀመረ እንጂ አላለቀም። አዝማሚያው ካላማረ አንቱ የተባለ ጠበቃ ተገዝቶ ዳኛውን በደህና ብር አሸጎ ማለቂያ የሌለው ክርክር ማድረግ ይቻላል። ይህም ሁሉ ተደርጎ የማታ ማታ ዮሐንስ ከረታን፣ አንተ፣ ሚስትህና ልጅህ በ24 ሰዓት ወደ ጎንደር ትሸኛላችሁ።»

እንደሉ ከሆነ ዐሳብዎ፣ ለምን ከወዲሁ አንሸኝም?» አለ አክሊሉ የአሰገደችን ዕቅድ ያለማመንታት ለመቀበል መዘጋጀቱን በሚገልጽ ስሜት፡-

«ይቅርታ ጥያቄው በጣም ከባድ ሆነብኝ። ለጊዜው ለዚህ ጥያቄ የተዘጋጀ መልስ ስለሌለኝ ነው ዝም ያልኩት»

«ይህኮ! ላማክርም ላላማክርም እችላለሁ እንደ ማለት ነው፣ አይደለም እንዴ!» አሰችና አክሊሉን በሌላ ጥያቄ ወጠረችው።

አክሊሉ እዚያው እተቀመጠበት ወንበር ላይ ቆርጠጥ ቆርጠጥ እያለ «ዛሬ እንዴት ነው ነገሩ ሁሉ ጥያቄ በጥያቄ ሆነሳ!»

«አዎ ጥያቄውን የጀመርከው አንተ ነህ፣ ያመጣኸው ጥያቄ ደግሞ በቀላሉ የሚመለስ አይደለም። ደግሞም እውነቱን ለመናገር ያለጊዜው የቀረበ ጥያቄ ነው። ገና ምኑ ተያዘና! ከባለቤቴ ጋር በሽማግሌ ግብግብ ላይ ነን። የዮሐንስና የባለቤትህ የሽዋዬ ክርክር ተጀመረ እንጂ አላለቀም። አዝማሚያው ካላማረ አንቱ የተባለ ጠበቃ ተገዝቶ ዳኛውን በደህና ብር አሸጎ ማለቂያ የሌለው ክርክር ማድረግ ይቻላል። ይህም ሁሉ ተደርጎ የማታ ማታ ዮሐንስ ከረታን፣ አንተ፣ ሚስትህና ልጅህ በ24 ሰዓት ወደ ጎንደር ትሸኛላችሁ።»

እንደሉ ከሆነ ዐሳብዎ፣ ለምን ከወዲሁ አንሸኝም?» አለ አክሊሉ የአሰገደችን ዕቅድ ያለማመንታት ለመቀበል መዘጋጀቱን በሚገልጽ ስሜት፡-

«ክርክሩ! የዚህ ሁሉ ውጣ ውረድ ግብም የዮሐንስ ድባቅ መመታት መሆኑን አክሊሉ እንዳትዘነጋ»

«ክርክሩኮ! ለውሳኔ ማደሩን ቀደም ብዬ ነግሬዎት ነበር። ዳኛ ለማባባል፣ ጠበቃም ለመግዛት አሁን ጊዜው አይደለም፣ አልፏል። ምናልባት ይግባኝ ከተባለ ሙግቱን በገንዘብ ኃይል

ለዓመታት ማራዘም ይቻል ይሆናል። ይህም ብቻ አይደለም፤ ባለቤትም ፍርዱን በገንዘብ ኃይል ለማስለወጥ የሚሳናቸው አይመስኝም። እርሶዎም ቅደም ብለውታል።»

«ታዲያ ምን ይሻላል ነው የምትለው?»

«አኛን ከወዲሁ ወደ ጄንደር መሸገት ችግሩን ይፈታው ይመስለኛል።»

«አክሊሉ ይህን የሸገት ጉዳይ ሌላ ጊዜ ረጋ ብለን ብናየው፤ ለዛሬ እዚህ ላይ ቢበቃን!» አለች አሰገደች።

«በዚህ ጉዳይ ላይ እኔም አሰም የምናማክረው ሰው እስከሌለ ድረስ የገንዘብ ማደር አይቻለኝም።»

«ለመሆኑ ባለቤትክን እንዴት አግባብተህ ልትወስዳት ትችላለህ?»

«አንቺን ከወዳጅ ዘመድ ጋር አስተዋውቃለሁ፤ ልጁንም በወላጆቹ አስመርቃለሁ፤ በዚያውም ጎንደርን ትጎበኛለሽ በሚል ማግባቢያ ይገኙት እሄዳለሁ።»

አሰገደች የአክሊሉን የማግባቢያ ነጥቦች በፀላቧ አመላልሳ፤ የእነሱ ከአዲስ አበባ መካከለኛ የሆኑትን ይጠቅማል ወይስ ይጎዳዋል! የሚለውን ማታ በሥዕል ቤቷ ለማለዘብ ወስና፤ «ነገ እዚህ ሳይሆን፤ ከዚህ በፊት ያመሸንበት ሆቴል እንገናኝ» አለችና አክሊሉን አግባባቸው።

አክሊሉ እንደ ተለመደው እጅ ነስቶ ሊወጣ ሲል እንዲጨብጣት አጅዋን ዘረጋችለት፤ እንደ መሸኮርመም እያለ ጨብጣት። ከዚያም እንደ ተለመደው እጅ ነስቶ ሊወጣ ሲል «እርግጠኛ ነኝ እስከ ዛሬ አክንባሉ ተሰብሯል!» አለችው።

«ነገ! ነገ! ነገ! እነግርዎታለሁ» ብሎ አክሊሉ ፈገግ እያለ ወጣ።

በማግስቱ አክሊሉና ሸዋዬ በተቃጠሩበት ሰዓት ተገናኙ። እነ አክሊሉ ከአዲስ አበባ ተነስተው ጎንደር የሚሳፍሩበት ወጪ አሰገደች እንደ ጠበቀችው ቀላል አልሆነም። ለንዝ ማንሻ፤ ለሰንቅና ለመቋቋሚያ በድርድር አሥር ሺህ ብር ለመስጠት አሰገደች ተስማማች። ድርድሩ በሆቴሉ መኝታ ክፍል ምሳ ላይ ተጀምሮ ፍፃሜ ያገኘው አልጋ ውስጥ ነው። ያ ባይሆን ኖሮ ሊፈረስም ይችል ነበር።

የሸዋዬንና የዮሐንስን ክርክር በተመለከተ፤ በቀጠሮው ዋዜማ የሸዋዬ እናት ዳኛው ጽ/ቤት ቀርበው «ልጄ ሸዋዬ ሕፃኑ ታሞባት ማሳከሚያ ስላጣች ጠበል ለመሞከር ወደ ገጠር ሔዳለች ብለው እንዲያስረዱ፤ ይህን ተልዕኮ ለማስፈፀሚያ እንዲረዳቸው «የቡና መግዠ» ተብሎ መቶ ብር እንዲሰጣቸው ተወስነ።

***

አክሊሉ ከአሰገደች ጋር በደረሰው ስምምነት መሠረት ጓዙን ጠቅልሎ አዲስ አበባን ጥሎ አገር ቤት ለመግባት ቅድመ ዝግጅት ላይ ነው። ወንድ ልጅ ከነቃጭሉ ከአሥር ሺህ ብር ጋር ታቅፎ፤ በእናት እጅ በወግ የታረለች ዓይነ ግቡ ኮረዳ አስከትሎ እስቱ ለመግባት በሽመት የመምጣት ያህል «ኖር!» የሚያስብል ክብር እንደሚያገናጽፈው ታስቦታል።

በሌላ በኩል ደግሞ «የአሥር ሺህ ብር ሚስጢር ሳይገለጽላት ሸዋዬን ይዞ መጓዝ ያዋጣል? ጎንደር ከገቡ በኋላ እሷም ልጁም ወደአዲስ አበባ የማይመለሱ መሆናቸውን ከወዲሁ

ልንገራት ወይስ አልንገራት? የኋላ ኋላ ሸዋዬ ብታምጽስ?»
እክሊሉ የክፍል ትምህርቱን ሳያጠና ለፈተና እንደተቀመጠ
ተማሪ ጥያቄዎቹን መልሶ መላልሶ ዳሰሳቸው። አጥጋቢ መልስ
አላገኘም። «ከዚህ ሁሉ ለምን እኔ ሹልክ ብዬ አገራ አልገባም?»
ሌላ ከባድ ጥያቄ።

ሸዋዬ የእንግድነቷ ወረቾ ሲያልቅ የአዲስ አበባ ትዝታዎ
«ተነሽ! ብረሪ!» እንደሚላት ታለበውና «ከዚህ ሁሉ ውጣ ውረድ
ብራን ቋጥሬ፣ እኔው ልግባ አገራ» በማለት ቀደም ሲል አንስቶት
የነበረውን ጥያቄ እንደገና ማለዘብ ጀመረ።

ሸዋዬ ካራሰ ቤት ወጥታ እንደ ወትሮዎ ውጭ ውጭ
ማለት ጀምራለች። እናቷ ለልጅ ልጃቸው ካላቸው ፍቅር የተነሳ
እንቅልፍ ሲይዘው እንኳ አያስተኙትም፣ ያዘሉታል ወይም
ታቅፈው ቁጭ ይላሉ አንጂ።

በሸዋዬ ውጭ ውጭ ማት ውስጥ ውስጡን የተከነው
እክሊሉ «ሕፃኑ ጡት የሚያስፈልገው መሰለኝ። ወጣ ገባው
በፕሮግራም ቢሆን.....» አለና ከበሩ ደፍ ላይ ቆም ብሎ የሸዋዬን
መልስ ጠበቀ።

የእክሊሉ አነጋገር ከሕፃኑ ጡት መጥባት በላይ ሌላ
መልእክት እንዳዘለ የጠረጠረችው ሸዋዬ «እሽ፣ እነዚህ የከፍተኛ
ኪነቶች እየጠሩኝ ነው እንጂ የት ስሄድ.....» አለች ቀዝቀዝ ብላ።

«እናትሽም በሥራቸው ላይ ሞግዚትነቱ እንዳይከብዳቸው
ብዬ ነው» አለ እክሊሉ መልእክቱን ከለል ለማድረግ።

«እሽ! አልኩክ እክሊሉ» በማለት ሸዋዬ ከቤት ወደደጅ
ወጣች።

እክሊሉ የገዙውንና የጓዙን ሁኔታ መወሰን ተስኖት

በዐሳብ በመዋገቱ ላይ እንዳለ፣ መንግሥት በየምክንያቱ
ከሠራዊቱ ለተገለሉ መለዩ ለባሾች አስቸኳይ ጥሪ አስተላለፈ።
እክሊሉ ሸዋዬና እናቷ ጥሪውን በራዲዮ ያዳመጡት ማታ ራት
ላይ እንዳሉ ነው።

«ይህ ነገር አንተን ይመለከታል?» የወ/ሮ ይፍቱ ሥራ
ጥያቄ በድንጋጤ የታጀበ ነበር።

«አይመስለኝም፣ ለማንኛውም ብቅ ብዬ አጣራለሁ» አለ
እክሊሉ ረጋ ብሎ።

«አርፈህ ተቀመጥ፣ አጣራለሁ ብለህ ስትሔድ እዚያው
<ግባ> ቢሉህስ?» አለች ሸዋዬ ገና ከወዲሁ ሥጋቷ እንደመርግ
የተጫናት መሆኑን በሚገልጽ ጭንቀት።

«በርድ መውጣቴን እያወቁ፣ ግባ ካሉኝ መግባት እንጂ
ምን አማራጭ ይኖረኛል?» አለ እክሊሉ አሁንም ረጋ ብሎ።

«አይሆንም! አይሆንም! እክሊሉ አንተ እዚህ አገር
መሆንክን የሚያውቅ ስለሌለ አርፈህ ልጅህን አሳድግ» አሉ ወ/ሮ
ይፍቱ ሥራ ከስተር ብለው።

የዚህ ሠፈር ሰው ወንድም ሴቱም ወታደር መሆኑን
ያውቃል። ጥሪውን ገሸሸ እድርጌ ስቀር ምን ይለኛል? በጥቆማ
ከተደረሰብኝ ውደት ነው።»

«ገና ምንም ሳይለይ መነፋረቅ» አሉ እናቷ የሸዋዬን
ማልቀስ አጣጥለው።

«አይዘሽ ቢሞትም ላገር፣ ቢኖርም ካገር ጋር ነው» አለ
እክሊሉ ሸዋዬን ለማረጋጋት።

«ለማንኛውም አለመቸኮል ነው። ከሔድክም ዋል አደር
ብለህ በመጨረሻው ላይ ብቅ ትላለህ። እስከዚያም የግቢው ቅዱስ

ገብርኤል ያውቃል» የሚለውን ያማቱን ምክር ተቀብሎ ወደ መኝታ ክፍሉ ሔደ።

አክሊሉ በማግሥግቱ ባንክ ካስገባው ብር ላይ 500 ብር ቆንጥሮ በማውጣት ግማሽ ያህሉን ለሸዋዬ ሰጣት።

የተቀበለችውን ብር እየቆጠረች «ምን ላድርገው?» በማለት ጠየቀችው።

«የቤቱንም ኪራይ ክፈይ፣ ለልጅም ወተት ለሌላም ለሌላም የሚሆነው አይታወቅም» የሚለው የአክሊሉ አነጋገር ክውስጧ ፈንቅሎ ያወጣው እንባ እንደጎርፍ እየወረደ «አክሊሉ ልትሔድ!» ብላ እላይ ላይ ተጠመጠመችበት።

«እይዘሽ ላልሔድም እችላለሁ፣ ከሔድክም ቶሎ ቶሎ የምንገናኝበትን መንገድ ከወዲሁ ለማመቻቸት እምክራሁ» በማለት አጽናናት።

አክሊሉ ክአልባሳቱ መካከል ሻል ያለውን መርጦ በመልበስ፣ ፀጉሩን ተከርክሞ፣ ጊሙን ተላጭቶ ከለፍት በኋላ ጃንሜዳ ብቅ አለ። መግቢያው አካባቢ ጥቂት ካንዣበበ በኋላ ወደ ውስጥ ገብቶ የሚያውቀው ሰው በዓይኑ ፈለገ።

«አዲስ ተመዝጋቢዎች በቀኝ በኩል፣ ጧት የተመዘገባችሁ በግራ ተለለፉ» በሚል ትዕዛዝ መሠረት የተሠለፈው ተመዝጋቢ በሁለት አቅጣጫ መዝጋቢዎቹ ወደ ሚገኙበት ድንኳን በሥርዓት ተንቀሳቀለ።

ቀደም ሲል የተመዘገቡት መለዩ ለባሾች በሙሉ ለሌላ የማጣሪያ ምዝገባ ወደ ታጠቅ ጦር ሰፈር መወለዳቸውን አክሊሉ የለማው ያለጭንቀት ነበር። የዕለቱ ምዝገባ እንደተጠናቀቀ እነ አክሊሉም ወደታጠቅ ጦር ሠፈር ተጓዙ። በሃልስቱ ሸዋዬ

በአንድ የቀድሞ ክብር ዘበኛ አባል ትብብር ታጠቅ ሑዳ አክሊሉን አገኘችው።

ሸዋዬ አክሊሉን ገና በሩቅ ሲመጣ አይታው አለቀለች። አጠገቧ ደርሶ ላይ ላይ እስክትጠመጠምበት ድረስ አላለችል ብሏት እሱ እየመጣ ወዳለበት አቅጣጫ ራመድ ራመድ አለች። ብርክ ለለያዛት እርምጃዋን አቋርጣ እቅፏን ዘርግታ ጠበቀችው። ቃል ሳይለዋወጡ ተጠማጠሙ፣ ተመጫመጩ። በለፊው ለመነጋገር ጊዜ ስላጠረ ግንኙነታቸው በደብዳቤ እንዲሆን ተስማምተው ተለያዩ።

ከመለያየታቸው በፊት አክሊሉ ለሸዋዬ «እኔ በድርጎ (ራሽን) እኖራለሁ፣ ደመወዜን በሙሉ ተቆራጭ አደርግልሻለሁ» በማለት የምሥራች አበሰራት። ውስጧ በአክሊሉ ናፍቆትና ለስት ታምቆ ስለነበር ብሥራቱን በውል አጢና አክሊሉን ሳታመለግን ክእንባዋ ጭጋግ ውስጥ ተለወረባት።

ከአንድ ሳምንት በኋላ፣ ሸዋዬ እናቷን ዶሮ ወጥ አሠርታ፣ ጥቂት ብሮች ቋጥራና ልጇን አዝላ ወደ ታጠቅ ማለደች። ከመለስተኛ አውቶብስ ወርዳ ወደ ታጠቅ ለመሔድ ጋሪ በመጠባበቅ ላይ እንዳለች አንዲት ሴት ክፉኛ ስታለቅስ አይታ ለወራ ጠጋ አለች።

«ሳልሰናበተው፣ የአንድ ቀን ስንቅ እንኳ ሳለስቋጥረው በድንገት እንደወጣ መቅረቱ ነው፣ ኤርትራ ዘምቶ ማን የተመለለ አለ?» እያለች የምታለማው ዋይታ በሸዋዬ ውስጥ ልትቋቋመው ያልቻለችው ሽብር ለቀቀባት። ሸዋዬም ልጇን ከጀርባዋ ላይ አውርዳ ታቅፋ እየዩዋን ለቀቀችው።

በመጨረሻም ልጆቻቸው፣ ባሎቻቸውና ወንድሞቻቸው የዘመቱ ቤተሰብ አባላት እርስ በርስ ተጸናንተው ወደ የመጡበት ተመለሱ።

እንደ ሁለት ልጆቻቸውን ለጦርነት የገበሩ እናት «ታጠቅ ለሰው ቁራ - ሰው ማድለቢያ፣ መቼ ይሆን ዕድሜህ እጥሮ የምትዘጋ? ድሮም ሥጋ ሜዳ ነበርህ ዛሬ ደግሞ የለው ፍሪዳ ታዘጋጃለህ» በማለት ያሰሙት እርሮ በጆሮዋ ላይ እያንቃጨለባት ሸዋዬ ወደ ቤቷ ተመለሰች።

ምዕራፍ 27

በሽምገላ - ሽንገላ

ቦታው ካዛንቺስ ዑራኤል ቤተ ክርስቲያን ግቢ፣ ቀኑ ቅዳሜ ከሰዓት በኋላ ነው። ዮሐንስና አስገደች በየቡካቸው የሰየሟቸው የቤተሰብ ሽማግሌዎች ከአንዱ በስተቀር ሁሉም ሰዓት አክብረው ተገኝተዋል።

ተሽምጋዮች አጥቢያቸው ስለሆነ በቂ ወንበርና ጠረጴዛ ያለውን እንደ ቢሮ ለመስብሰቢያነት ከቤተ ክርስቲያኑ አስተዳደር ጽ/ቤት አስፈቅደዋል።

አስገደችና ዮሐንስ ከየሽማግሌዎቻቸው ጋር በቤተ ክርስቲያኑ እጸድ ከለል ከለል ብለው ወግ ይዘዋል። የዘገዩትም ሽማግሌ ስለመጡና ለዓቱም ስለደረሰ በሰብሳቢው ጠያቂነት ወደ መሰብሰቢው ክፍል አመሩ። ሁሉም የእጅ ሰላምታ እየተሰጣጡ ወደ ክፍል ተገባ። ዮሐንስና አስገደችም ሳይቀሩ ተጨባበጡ። የአስገደች አጨባበጥ ሞቅ ያለ ነበር።

ሰብሳቢው «እንደ ተለመደው ስብሰባችንን በጸሎት እንጀምር» ብለው ብድግ ሲሉ ሁሉም ተነሱ። ከዚያም አባታችን ሆይንና ለቅድስት ድንግል ማርያም መልአኩ ቅዱስ ገብርኤል ያቀረበላትን ሰላምታ በሕብረት ጸለዩና ተቀመጡ።

«ከየት እንጀምር?» ብለው ሰብሳቢው ንግግራቸውን በጥያቄ ጀመሩና ቀጠል እድርገው «... ወደ ዝርዝር ጉዳዩ ከመግባታችን በፊት ምናልባት ተሽምጋዮች የምትሉት ነገር ካለ ቅድሚያ እንስጣችሁ?» በማለት ጠየቁ። አጠያየቃቸው አስገደችም ዮሐንስም ከተያዘው እጅንዳ ውጭ የተዘጋጁበት ጉዳይ እንደ

ሚኖራቸው ፍንጭ ያላቸው ይመስል፤ በሰብሳቢው አነጋገር ተደናግጠው፤ ሚስት ባልን ምን አዲስ ነገር ይዞ መጥቶ ይሆን ባልም ሚስቱን ምን አዲስ ነገር ይዛ መጥታ ይሆን በሚል ጭንቀትና የማወቅ ጉጉት ተሰራርቀው ተያዩ።

የሐንስ ያለውትሮው «ሳምሶናይት» ቦርሳ አንጠልጥሎ ስታየው «ከመቸ ወዲህ ነው ጠበቃ የተሆነው ድንቁም!» በሚል ሽሙጥ ልብ ብላው ነበር።

አምስቱ አረጋውያን ከባለ ጉዳዮች የሚመጣ ጥያቄ ካለ ጊዜ ለመስጠት በእርጋታ መጠባበቅ ላይ ናቸው።

የሐንስ ሳምሶናይቱን ከፍቶ የካኪ ፖስታ አውጥቶ ሳምሶናይቱን በመቆለፍ ላይ እንዳለ፤ አሰገደች ቀድሞ በአክብሮት ተነስታ አንድ ነጭ ፖስታ ለሰብሳቢው በሁለት እጆቿ ሰጠቻቸው። ፖስታው ሽምግልናውን እንደማትፈልገውና እንዲቋረጥ የጠየቀችበትን ማመልከቻ የያዘ ነው።

የሐንስም አንደ እርሷው በአክብሮት ካንገትና ከትክሻው ዝቅ ብሎ ዳጎስ ያለውን ፖስታ ለሰብሳቢው ሰጣቸው።

በየሐንስ ፖስታ ውስጥ ዓሰሚቱ ከፍርድ ቤት፣ ሶስና ከሐኪም ቤት ያሰባሰቧቸው፤

- 1ኛ/ የዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ኑዛዜ፤
- 2ኛ/ የዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ወራሾች የሰየሙት የቤተ ዘመድ ጉባኤ ውሳኔ፤
- 3ኛ/ ወ/ሮ አሰገደች ልጇ ማርያማዊት በዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ኑዛዜ የታቀፈች ቢሆንም ወራሾች በጋዜጣ በሚያወጡት ማስታወቂያ ውስጥ ስሟ እንዳይጠቀስ ለቤተ ዘመድ ጉባኤ ያቀረበችው የተማፅና ማመልከቻ፤

4ኛ/ የአውራጃው ፍ/ቤት የዶ/ር ወ/ሚካኤል ማዴቦ ሕጋዊ ወራሾች ከሕግ ሚስት የተወለዱት ብቻ መሆናቸውን በምስክርነት አረጋግጦ የሰጠው ውሳኔና ትእዛዝ፤

5ኛ/ የዮሐንስ መሐንነት የተረጋገጠበት የሕክምና ምርመራ ውጤት ሰነዶች ቅጂዎች ተካትተዋል።

እያንዳንዱን ጽሑፍ በቅደም ተከተል እናንብበው ወይስ ባጭር ባጭሩ በቃል ብትነግሩን ይሻላል?» በማለት ሰብሳቢው ሲጠይቁ የሐንስ ፈጠን ብሎ «መጀመሪያ እኔ ያቀረብኳቸው ሰነዶች አንድ ባንድ ከተነበቡ ምናልባት የወ/ሮ አሰገደችን ፖስታ መክፈትም እንኳን ላያስፈልግ ይችል ይሆናል» አለ የሐንስ ቅጥ በሌለውና በተሰባበረ ድምፀት።

«ምንድነው ነገሩ? አልገባኝም» አላች አሰገደች ኮስተር ብላ።

«ምን አስቸኮለሽ» አለ የሐንስ የታመቀ ሰሜቱን በሚገልጽ የአካል ንቅናቄ።

የየሐንስ ቁጭ ብድግ ማለት ድንፋታ የተቀላቀለበት አነጋገሩን ያዳመጡት ሽምጋዮች ጥያቄውን መቀበሉ ከበዳቸው። በዚህ ላይ አሰገደችም አልተስማማችም።

«ባለጉዳዮቹ ለጥቂት ደቂቃ ገለል በሉልንና እኛ ብንነጋገር?» አሉ ከሽማግሌዎቹ አንዱ።

«የለም! የለም! እንደርሱማ መሆን አይችልም። የቀረቡት ሰነዶች እናንተንም ከድካም እኔንና አሰገደችም በሐሰት ከመወነጃጀል የሚገላግሉን ስለሆኑ ሰነዶቹን ለማንበብ ድፍረቱ ይነራችሁ» አለ የሐንስ ብድግ ብሎ።

አሰገደች ከተቀመጠችበት እንደ መነሳት ብላ «እኔም ያቀረብኩት—ችግሩን የሚያቃልል —» ብላ ንግግሯን ሳትጨርስ ዮሐንስ ብድግ ብሎ «ዘጊ! አንቺ ነፍሱ-ገዳይ! አንቺ ወንጀለኛ! አንቺ ከሐዲ» እያለ በቁጣ ፈነዳ። በተፈጠረው ሁኔታ በሽምግልና ላይ የተቀመጡት ሁሉ ተደናገጡ የሚናገሩት ጠፍቷቸው በዝምታ ተዋጡ።

«የማትፈልጉትና የማታነቡት ከሆነ ፖስታው ይመለስልኝ፣ የመሽማገሉም ጉዳይ እዚህ ላይ ያበቃል» አለ ዮሐንስ።

«አሰገደች ነፍሷ አንድ እንግዳ ነገር ሹክ ያለቻት ይመስል፣ ራሷ በራሷ ውስጥ፣ አካሏ በአካሏ ውስጥ እየሰመጡ፣ ዓይኗ በዓይኗ ውስጥ እየጠፋ፣ ቀለሙንም እየለወጠ፣ ትንፋሽዋ ከግልቢያ እንደ ተመለሰ ሠንጋ ፈረስ ፋር ፋር ማለት ሲጀምር ልብ ያላት ሰው አልነበረም። የሁሉም ትኩረት ወደ ዮሐንስ ተስቦ ነበርና።

የአሰገደች ተዘለፍልፎ መውደቅ ሽማግሌዎቹን የሚዙት የሚጥሉት አሳጣቸው። በዚህ ግርግር ውስጥ «ዮ-ዮ-ዮሐንስ አንተ ባለሀበት የምናዘዘው አለኝ» አለች አሰገደች ቅዠት በመሰለና በተቆራረጠ ድምጽ።

ምን እንዳለች በትክክል ባይረዳም አንድ ነገር ለመናገር መሞከሯን ዮሐንስ አስተውሏል። እንድትነቃ ተባለና አንድ ባለ ውሃ ተቸለሰባት። ከዚያም በአንደኛው ሽማግሌ መኪና ይዘዋት ወደ ጥቁር አንበሳ ሆስፒታል ነጎዳ።

የሁኔታውን መመስቃቀል ጥግ ይዞ ሲያስተውል የቆየው ዮሐንስ ካኪ ፖስታውን ከጠረጴዛው ላይ አነሳ። ትክ ብሎ ፖስታውን ተመለከተ።

«አቶ ዮሐንስ እስቲ ግድ የለህም ረጋ በልና እንነጋገር። ችግሩ ምንድነው - ለመሆኑ - አውቀሽዋል!» አሉ ሰብሳቢው እንደቆሙ።

«ሁሉም ነገር እዚህ ላይ አብቅቷል። ቅዱስ ዑራኤል በኪነ ጥበቡ በምድረ-ግቢው አሳይቷችኋል። የቀረውን ሌላ ጊዜ በሌላ ሁኔታ ትደርሱበታላችሁ» በማለት ትቷቸው ወጣ።

ምዕራፍ 28

የበደል ካሳ

የሐንስ ከከሸፈው የዑራኤል ግቢ ሽምግልና እንደ ወጣ መኪናውን አሰነስቶ ደሙ-ነፍሱን ወደቤቱ አመራ።

በመኪናው ጠሩምባ የተቀሰቀሱት ልጆቻቸው ወላጆቻቸውን ለመቀበል መጀመሪያ ሁለቱ ወጡ። የሚናገረው የጠፋው ይመስል ልጆቹን ትክ ብሎ ተመሰክቷቸው። ከመኪናው በመውጣት ላይ እንዳለ «አሰገሱ! አሰገሱ! አሉ አከታትለው። የአሰገደች ስም ሲጠራ የሐንስ በጨሽት ፈነዳ።

«በቃ! በቃ! ሁሉም ነገር አብቅቷል! የአሰገደችና የእናንተ ከእኔ ጋር የነበረው ድብብቆሽ ጨዋታ አብቅቷል። ከአሁን ጀምሮ ወደ የአባቶቻችሁ መሄድ ትችላላችሁ፤ መንገዱን ጨርቅ ያድርግላችሁ» በማለት በረንዳ ላይ እንደ ቆሙ ትቷቸው ወደ ቤት ገባ። በድንጋጤ በድናቸው የወጣው ሁለቱ ልጆች ባሉበት እንደ ጨው ዓምድ ተገትረው ቀሩ።

ሌሎቹ ሁለቱ ልጆች በጨሽቱ ተደናግጠው ከመኝታ ቤት ተንደርድረው ወጡ። መናገር ፈርተው ከየሐንስ ፊት ዓይናቸውን እያቁሰጨለጨ ቆሙ።

«ምን ትጠብቃላችሁ» ውጡልኝ ነው የምላችሁብከ! በማለት ወደፊት ራመድ አለ። ከቅርብ ጊዜ ወዲህ በባልና ሚስት መካከል ውስጥ ውስጡን ሲብላላ የቆየው አምባገር ተባብሶ፤ የሐንስን ያሳበደው ስለመሰለው፤ ደረጃ ሲፈራ ሲቸር የየሐንስን ትከሻ ይዞ «በመጀመሪያ እስቲ አረፍ በል አባ!» በማለት ወደ

ፎቴው ለመውሰድ በመሞከር ላይ እንዳለ፤ ሌሎቹም ልጆች የሐንስ ላይ ተጠምጥመው ማልቀስ ጀመሩ።

«ደረጃ! አንተም አንተም! አንቺም! ልጆቼ አይደላችሁም — — እኔ መሐን ነኝ፤ አሰገደች አራታችሁንም ከሌሎች አባቶች ነው የወለደችችሁ። የምነግራችሁ በትክክል ገብቷችኋል? እኔ የእንጀራ አባታችሁ — አሳዳጊያችሁ እንጂ ወላጅ አባታችሁ አይደለሁም። ሁላችሁም አባቶቻችሁ እነማን እንደሆኑ እናታችሁ ትነግራችኋለች። ሂዱና ጠይቋት! እኔን ተውኝ፤ በቃ ይብቃኝ — ሳልሞት የሞትኩ የቁም በድን ነኝ።

«ደረጃ! እናንተም ትልልቆቹ ታውቃላችሁ ደቅላሃል ብላ ባልፈጸምኩት ወንጀል አደባባይ አወጣችኝ። እርሷ ግን እናንተን በትዳሯ ላይ ማግጣ ወለደችችሁ። ይኼ ይፋ ሆኖአል። ተረጋግጧል። ከዚህ በኋላ የእርሷም ሚስትነት፤ የኔም ባልነት፤ የእናንተም ልጅነት «የዕቃ ዕቃ ጨዋታ ሆኗል፤ ስለዚህ እባካችሁ ውጡልኝ» ይላል።

«ጆኒ የፈለግኸውን አድርገኝ! የፈለግኸውን በሰኝ እንጂ እኔ ከአንተ አልለይም። አልወጣም፤ ብትፈልግ ግደሰኝና እሬሳዬን አውጥተህ ጣለው። አባቴ አንተ ነህ! ከአንተ ከየሐንስ ሌላ አባት የሰኝም።» ብሎ ደረጃ እግሩን አንቆ ተንለቀሰቀ።

የደረጃ ተከታይ ጌታሁን ወደ መኝታ ቤት ዘው ብሎ የአባቴን ሽጉጥ ይዞ መጣ።

«ጆኒ ውጡ ልጆቼ አይደላችሁም ነው ያልከን! ነው! አይደለም? እኔ ከአንተ ሌላ አባት የሰኝም! እናቴንም አልጠይቅም! ከዚህም ቤት አልወጣም! ያውልህ እረፈው ሬሳዬን አውጥተህ ጣል» ብሎ በሽጉጥ ተከሶ ራሱን መታና ወደቀ።

ሦስተኛው ልጅ የጌታሁን ታናሽ ሽጉጡን ለማንሳት ሲንደረደር የሐንሰና ደረጃ ያዙት። የሐንሰ ጥይቶቹን አፈናጥሮ ሽጉጡን ከወረወረ በኋላ የወደቀውን ልጅ ቀና አድርጎ ተመለከተው፤ የየሐንሰና ሦስቱ ልጆች በድንጋጤ ተፋጠጡ። የወደቀው ልጅ «አባዬ! ጆኒዬ! ጨርሰኝ! ጨርሰኝ!» እያለ ይጮኻል። ቀና ሲያደርጉት «ውሃ! ውሃ!» አላቸው ። ደሙ እየፈሰሰ ነው።

«ሆሰፒታል እንወሰደው» አለ ደረጃ የሐንሰን ቀና ብሎ እየተመለከተ፡ «አልሄድም! ድኝ የማን ልጅ ልሆን ነው የምታከመው? መኖር አልፈልግም። ተዉኝ ነው የምላችሁ!» ብሎ መሬት ላይ ተዘረረ።

«ደረጃ! ቶሎ በል ዘበኞችን ጥራ፣ ፍጠን፣ መኪናውን አስጠጋልኝ፤ ቢሞትም ሆሰፒታል ደርሶ ይሙት» አለ የሐንሰ ጌታሁንን ታቅፎ ለመውጣት እያመቻቸ።

በደረሰው አሰቃቂ ሁኔታ ደንግጣ ጥግ ይዛ በማልቀስ ላይ ያለችው የቤት ሠራተኛ ጋቢ አምጥታ ጌታሁን ላይ ጣል አደረገችበትና «ጌታሁኔ ለኔ ያድርገው ወይ እትዬ ጉድሁን አላዩ» እያለች የሐንሰን ተከትላ ወጣች።

ጌታሁን ጥቁር አንበሳ ሆሰፒታ ደርሶ በተንቀሳቃሽ አልጋ (STRETCHER) ወደ ድንገተኛ የሕክምና ክፍል ገብቶ ሐኪሙን በመጠበቅ ላይ እንዳለ ሕይወቱ አለፈ። የሐንሰና ደረጃ አስከትለውት ከነበረው ዘበኛ ጋር በለቅሶና ጨኸት ሆሰፒታሉን አናጉት። በተለይ ደረጃ ለያዥ ሰገራዥ አስቸገረ። «ወንድሜ! ጌታሁን! የእናቱ ልጅ..... አስከትለኝ! አለግዬ የትነሽ! ጸረ የትነሽ? ጌታሁንን ልጅሽን ተለናበቺ! ጉድሽን አላየሽ» እያለ ከአጠገባቸው

እየሮጠ ወደ ውጪ ለመውጣት ፈትለክ አለ። ዘበኛው እንደምንም ደርሶ ያዘውና መለሰው።

ወሬ አዳናቂው ከበባቸው፤ የሆሰፒታሉ ሠራተኛና ታካሚው የሰው ባሕር ሠራ። ዘግይቶ የደረሰው ተረኛ ሐኪም ለጌታሁን የወጣውን ካርድ ከተመለከተ በኋላ የሐንሰን ለማረጋጋት ሞክረ። ሰውንም ገለል አስደረገ። የሐንሰ ግን መጽናናት (መረጋጋት) አልቻለም።

ጌታሁን የአባቱን ሽጉጥ ተኩሶ ራሱን መምታቱንና እዚህ ከደረሰ በኋላ ሕይወቱ ማለፉን ዘበኛው ለአንድ የሆሰፒታሉ ሠራተኛ ነግሮ ኖሮ ወሬው ወዲያው ተስተጋባ።

«አስክሬኑ ወደ ሬሳ ማቆያ (MORGUE) ይረፍ፤ ቤተሰቦቹ የሆናችሁ የደረሰውን አደጋ ለፖሊስ ሪፖርት ብታደርጉ ይሻላል» አለ ሐኪሙ ምክርም ትዕዛዝም በተቀላቀለበት ቅላ።

ይህ በእንዲህ እንዳለ፤ ከየሐንሰ ቤት በስልክ የተቀሰቀሰው ቤተሰብና ዘመድ አዝማድ ግልብጥ ብሎ የድንገተኛ ሕክምና አካባቢውን አጥለቀለቀው። የለቅሶው ጨኸት ሆሰፒታሉን ከታች እስከ ላይ አናጋው።

***

ከጥቂት ሰዓታት በፊት በድንጋጤ ተዘለፍልፋ ዑራኤል ቤተክርስቲያን ተዘርፎ የነበረችው አሰገደች ብርቱ የሕክምና ርዳታ ቢደረግላትም ገና ነፍሷን አላወቀችም።

«እናቱ የት አለች!.....አሰገደችሰ!» ለሚለው የበርካታ ዘመድ አዝማድ ጥያቄ የሐንሰ መልስ አልሰጠም። ሰምቶ እንዳልሰማ መሆንን ነው የመረጠው። ስለ ጉዳዩ ከየሐንሰ ቀጥሎ

የተሻለ መረጃ ያላቸው ተስፋዬና ዓለሚቱ፣ ስለአደጋው በስልክ የተነገራቸውን መረጃና የአሰገደችን ሁኔታ፣ በዮሐንስ በኩል ተቆጥረው ከነበሩት ሽማግሌዎች ለማንጠር፣ ከዚያም ቀጣዩ ርምጃ ምን መሆን አለበት? ለሚለው ጥያቄ ከወዲሁ መልስ ለማግኘት ሥራ ተከፋፈሉ።

በአሰገደች በኩል የተቆጠሩት ሽማግሌዎች በአሰገደች ላይ ስለደረሰው አስደንጋጭና አሳዛኝ ሁኔታ ለወላጆቿ በስልክ ያሳወቁት እሷን ሆስፒታል አስተኝተው ከመሔዳቸው በፊት ነው። እነ አቶ ደምሴ በልጃቸው ላይ በደረሰው አስቃቂ ሁኔታ ከገቡበት አደናጋሪ ድንጋጤ ሳይወጡ እዚያው ሆስፒታል ውስጥ የልጅ ልጃቸውን ሞት ተረዱ። አቶ ደምሴና ወ/ሮ ዘምዘም ለማይና ምድር ቢዘርባቸውም ጥንቃቄ ማድረግ እንደሚገባ አልተዘነጋቸውም።

«ከዚህ ጠንቀኛና መዘዘኛ ሆስፒታል አውጥተን ወደ ሌላ ሆስፒታል እንውሰዳት» አሉ ወ/ሮ ዘምዘም ወደ ባለቤታቸው ጆሮ ግንድ ጠጋ ብለው «ቆይ እስቲ፣ ረጋ በይ፣ እሷም ታማ ሆስፒታል የገባችበት፣ ልጅዋ ራሱን ገደለ የተባለበት ምክንያት በግርድፋ እንኳ ቢሆን ይጣራ። ከዚያ በፊት እሷን ማንቀሳቀሱ ለኔ አልታየኝም። ለዚያውም ስከ ገና ነፍስ አልዘራችም» አሉ አቶ ደምሴ አልህ እየተናነቃቸው። «እኔ እንጂ በሕመሚ ላይ የልጄን ሞት ከለማች.....» ብለው ወ/ሮ ዘምዘም ለቅሶ ሲጀምሩ «ወግጂ ወዲያ! ምን ገና ምኑም ሳይለይ መንዘርብ» አሉ አቶ ደምሴ ለበቀል በማሾተል ላይ መሆናቸውን መደበቅ አስኪላናቸው ደንፍተው።

ባልና ሚስት እንጂ ግራንጃ ላይ እንዳሉ ልጃቸው ለይፈ ስድስተኛ ፖሊስ ጣቢያ የተላከበትን መረጃ ይዞ ደረጃውን በጥድፊያ የወጣበት ትንፋሽ አጥሮት እያለከለከ መጣ።

«የዮሐንስ እህት አትዬ ዓለሚቱና ጓደኛው ተስፋዬ ከጣቢያው አዛዥ ቢሮ ወጥተው ሲሄዱ ነው ያየኋቸው። እንደገባኝ የአደጋውን ሁኔታ አስመዝግበው ነው የኼዱት» አሉ ለይፈ ሥላሴ።

«አውነትክን ነው ይመስላል» አሉ አባቱ የልጃቸውን አስተያየት በመቀበል።

«አባት አሁን ገብታችሁ ልትጠይቁት ትችላላችሁ» አላቸው አሰገደችን እንደገና ጎብኝቶ የወጣው ዶክተር።

«አባቴንህ በሽታዋ ታውቋል?» አሉ አቶ ደምሴ ዶክተሩን ከተል ብለው።

«ነገሩ ከጭንቀትና ድንጋጤ የመጣ ይመስላል። ያዘዘኩላት ልዩ ልዩ የምርመራ ውጤት አስኪደርስ በእርግጠኝነት በሽታዋ እንዲህ ነው ለማለት ያስቸግራል። ያም ሆኖ አሁን ያለችበት ሁኔታ ለክፉ የሚሰጣት አይመስልም» ብሎአቸው ኼደ።

ቀድመው የገቡት እናትዋ አንገቷን ታቅፈው በማልቀስ ላይ እንዳሉ አባቷ ገብተው «እናቴንሽ! አሁን እንዴት ነሽ!» አሉ በአንድ እጃቸው አልጋውን በሌላ እጃቸው ከዘራቸውን ደገፍ ብለው ዓይን ዓይኗን እየተመለከቱ።

«ለጊዜው ደሀና ነኝ፣ ግን እንዴት፣ ማን ነግሯችሁ መጣችሁ?»

«ሽማግሌዎችሽ» ነገሩን።

«የሆነውን ሁሉ ለማችሁ? የሐንሰንና ልጆቼንስ አገኛችኋቸው? አባዬ! አማዬ! ከአንግዲህ አልረባችሁም፣ ልጆቼን ግን አደራ!» ብላ አሰገደች ተንሰቀሰቀች።

«አይዘሽ አንድ ጊዜ የሆነው ሆኗል! አንቺ ጤናሽንና ራስሽን ጠብቂ። ልጆቼ አባት ሰላላቸው ምንም አይሆኑ» አሉና የነገሩን መነሻ ለማወቅ «ሰመሆኑ ነገሩ ምንድነው?» በማለት ጠየቋት።

«አባዬ የሆነውን ምን ብዬ ልንገራችሁ? አፍም አንደበትም የለኝ። የእኔ ነገር አክትሟል። ድኝ እንኳን ብወጣ የሐንሰ አይምረኝም። ይገድለኛል። እኔና ልጄን ማርያማዊትን መግደሉ የማይቀር ነው። ድኝ እስክወጣ የሐንሰ ለመታገስ ጊዜ የሚኖረው አይመስለኝም። በማወቅም ሆነ ባለማወቅም ተሳስቼ ባሌን በድየዋለሁ። እንደገናም ባልፈጸመው ድርጊት ወንጀዬ አደባባይ አውጥቼዋለሁ። እኔን ቢገድል ነፍሰ ገዳይ አያለኝውም። ልጄን ግን እንደምንም ብላችሁ አትርፉአት። አባዬ! ልጄን! ልጄን! አደራ!» ብላ ተዘለፈለፈች፣ ዓይኗ ጣራ ላይ ተሰካ።

«ልጄን! ልጄን! ድረሱልኝ! ያገር ያለህ!» የሚለው የወ/ር ዘምዘም እሪታ የሆሰፒታሉን ፀጥታ አናወጠው።

ማታውኑ አሰገደች ወደልዩ ሕክምና ክፍል (Intensive care) ገባች። ቤተሰቦቿ ከአካባቢው ገለል አንዲሉ ተደረገ።

ደረጃና መልኬ ዝርዝሩን ባይደርሱበትም እናታቸው በድንገት ታምማ እዚያ ጥቁር አንበሳ ሆሰፒታል መተኛቷን በጭምጭምታ ሰምተዋል።

«የተኛችበትን ክፍል ባውቅ ኖሮ ሹልክ ብዬ አሰገን አይቼ እመጣ ነበር» አሰ መልኬ ለደረጃ በሽክሽክታ።

«አይሆንም! አሰገንና ጆኒ የተካረሩ ይመስለኛል። አታይም እኛን እንኳን ከቤት ውጡ ሲለን። በጥያቄ ወይም በሌላ ሁኔታ ወደ እሷ የተደረብን እንዳይመስለው፣ በጣም መጠንቀቅ ይኖርብናል።» በማለት ደረጃ ወንድሙን የትዕዛዝ ያህል እስተነክረ።

«እኔ ግን ጆኒን ለምኔ አስፈቅጄው ነገም ቢሆን እናቴን አያታለሁ» አለና መልኬ ዓይኖቹ እንባ አቀረሩ።

የነደረጀን ዱለታ በቅርብ ርቀት ሆና ስታስተውል የቆየችው ዓለሚቱ «ብርድ ነው ሂዱ፣ አባታችሁ መኪና ውስጥ ቆዩ» አሰቻቸውና ወጡ።

የሆሰፒታሉ ዘበኞችም አካባቢውን ለሌሎች ታካሚዎች እንዲለቁ ኮስተር ብለው ስለጠየቁቸው የሐንሰና ቤተሰቡ ተግተልትለው ከሌላ ጥግ ላይ ተተገኑ።

ዓለሚቱና ተስፋዬ ውስጥ ውስጡን ባደረጉት ቅስቀሳ በቡድን በቡድን ሆኖ ለ15 ደቂቃ ያህል ምክክር ላይ የቆየው ቤተሰብ የሐንሰን አግባብቶ ወደ ቤት ጉዞ ሆነ።

***

አደጋውን ዘግይቶ የሰማ ወዳጅ ዘመድ የየሐንሰን ቤትና ግቢ ከለቅሶ ይልቅ ሽብር የነገሠበት አስመስለው። ሁሉም እንደ ትውውቁ እየተሰደደ ይንሸካሸካል። ዓለሚቱ፣ ተስፋዬና የሐንሰም መኝታ ቤት ገብተው ከግማሽ ለዓት በላይ ቆይተው ወደ ሳሉን ተመልሰዋል።

ደረጃ ከጥቂት ጓደኞቹ ጋር ወንድሙንና እህቱን ይዞ መኝታ ቤታቸው ውስጥ እንዲቆዩ ዓለሚቱ የለጠችው ትዕዛዝ ተከብሯል።

ከሞላ ጎደል በሚያውቁት ምክንያት የደረሰውን አደጋና የአሰገደችን ሆስፒታል መግባት የሰሙት የዮሐንስ ወላጆች ደረሰ ብለው ወደ ቤታቸው ከተመሰሱ በኋላ ከዓለሚቱ ጋር በሰልክ አንድ ሁለት ጊዜ ተገናኝተዋል።

የኼደው ሄዶ እዚያ ለማደር የወሰነው ጎዘንተኛ ወሬውን ጨርሶ በያለበት ማንኛላጀት ይዟል።

ከሰሊቱ ዘጠኝ ለዓት ገደማ ስልክ ጭርር አለ።

ዓለሚቱ የሰልኩን አጀታ አንስታ «ሀሎ» አለች።

«እኔ ነኝ ተክሉ ከሆስፒታል ነው የምደውለው»

«እህ አንዴት ነው? ምን አዲስ ነገር አለ?»

«የአትዬ አሰገደች ወላጆች በጣም እያለቀሱ ናቸው።

የሆስፒታሉ ሠራተኞችም እየተራወጡ ናቸው።»

«ሞተች ነው የምትሰኝ! አሰገደች አሰገደች ሞተች!» አለች

ሳይታወቃት ጮክ ብላ።

«ይመስለኛል አዎ!»

«ሰማ ተክሉ ዕውነት ሞታ ከሆነ በደንብ አጣርታችሁ ወደ ቤት ኑ» አለችና ስልኩን ዘግታ ዮሐንስና ተስፋዬ ወዳሉበት ብቅ ብላ ጠቀለቻቸው።

«ምነው?» አለ ዮሐንስ በእህቱ መደናገጥ እሱም ተደናግጦ።

«ተክሉ ከሆስፒታል ደውሎ ነበር። አሰገደች ሳታርፍ አልቀረችም።»

ዮሐንስ የለማውን ማመን አቅጥቶ «ምን!» አለ ድንጋቤ ባናረው ድምፅ።

ለዮሐንስ መልስ ሳትለጥ ተስፋዬና ዓለሚቱ የመሸከም ያህል ደግፈው መኝታ ቤት አሰገቡት።

ለተወሰኑ ሴኮንዶች ዮሐንስ አንገቱን ደፍቶ ዝም አለ። ሳይታሰበው እንደማልቀስ ቃጣውና መልሶ ተወው።

«እናንተ የምታረጉትን አርጉ፣ እኔ እዚህ ልቆይ» አለ ዮሐንስ በታከተ ስሜት።

«ዓለሚቱ እዚህ ከሱ ጋር ቆዩ፣ እኔ አንዳንድ ነገር ልሥራ» ብሎ ተስፋዬ የእነሱን ለምምነት ሳይጠብቅ ወደ ሳሉን ወጣ።

ተስፋዬ ለዮሐንስ የበለጠ ቅርበት ያላቸውን ጥቂት ለዎች ይዞ ዮሐንስ በቢሮነት የሚጠቀምበትን ክፍል አስከፍቶ ገባ።

ተስፋዬ ጠቅለል ባለ መልኩ፣ ከኋላ ተነስቶ፣ እነሱ በግርድፉ የሚያውቁትን ታሪክ ነግሯቸው የአሰገደችንም ሞት አረዳቸው።

አንድ ሁለቱ ጎዘን የፈነቀሰውን እንባቸውን በማውረድ ብድግ ብለው ቆሙ።

«ወንድሞቼ ለማልቀስ ጊዜ አለን። አሁን ጎዘናችንን ዋጥ አድርገን ስለ እናትና ልጅ ሥርዓተ ቀብር እናስብ» አለ ተስፋዬ አባባሉን ረገጥ አደርገው።

«ምክክሩ ዮሐንስንና ዓለሚቱን ቢጨምር.....» አለ አንደኛው።

«ሊጨምር ይችላል፣ እስቲ በቅድሚያ እኛ ለምክክሩ መነሻ በሚሆኑ ጉዳዮች ላይ ዐሳብ እንፈንጥቅ» አለ ተስፋዬ።

«ለቅሶው አሰገደች ወላጆች ቤት ቢሆን፤ አስክራዮቹም ከሆስፒታል ወደዚያ ቢወለዱ የሚሻል ይመስለኛል። ይቅርታ አድርጉልኝ የሐንስ በገዘነተኛነት የሚያስቀምጠው ምክንያት ለኔ አልታየኝም። ጌታሁንም ሆነ አሰገደች ለየሐንስ ምኑ ናቸው? ልጅ..... ሚስት..... ምን ሊባሉ ነው? ስለዚህ ለቅሶው አርሱን የማይመለከት ካልሆነ የሐንስ ገዘን የሚቀመጥበት ምክንያት ሊኖር አይችልም። ዕውነቱን ልንገራችሁ መሞትዎ በጀ፤ ይህች ከሐዲ ሸርሙጣ!» አለ ሌላው ተማካሪ።

«እኔ ይኸንን ሀሳብ ሙሉ በሙሉ አደግፋለሁ» አለ ሦስተኛው ተማካሪ፤ የሚደግፍበትን ምክንያት እንደሚከተለው አየደረደረ።

«ይህቺ ቤት ራሷን በራሷ የገደለች፤ ለልጇም ሞት ምክንያት የሆነች ከይሲ ነች። የሐንስንም በቁሙ ገድላው ነው የሞተችው። ስለዚህ የሐንስ እንደገና በቁሙ ለቀበረችው ቤት ገዘን ተቀምጦ ያገር መሳቂያ መሳለቂያ መሆን የለበትም። ለሞተውም ልጅ እናቱን አባልጎ ያስወለዳት አባቱ ያልቅስለት እንጂ የሐንስ ምን በወጣው!»

«ቀሪዎቹ ሦስቱ ልጆቿስ ምን ይሁኑ?» የተስፋዬ የጭንቀት ጥያቄ ነበር።

«የሐንስ እስከ ዛሬ አሳድጓል አስተምሯል..... በቃ! ከዚህ በኋላ ኃላፊነት የለበትም። የኔ አስተያየት ይኼ ነው። ከዚህ የተረፈውን ለየሐንስ እንተውለት» አለ አራተኛው ተማካሪ ፍርጥም ብሎ።

አምስቱም ተማካሪዎች በዚህ ለቅሶውና ገዘኑ ወደ አሰገደች ወላጆች ቤት ይገፉ በማለው ዐሳብ ተስማምተው የሐንስንና አሁኑን ለማሳመን መኝታ ቤት ገቡ።

ተማካሪው ወደ መግባባት የደረሱበትን ውጤት ከነምክንያቱ ጭምር አስረድተው እንዳበቀ የሐንስ የሰማው ታሪክ የሚያውቀውና እሱነቱ የተፈተነበት መሆኑን ከፊት ወደ ኋላ፤ ከኋላ ወደ ፊት መልሶ ቀልሶ አለበ። ብዙ ነገር በአንድ ጊዜ ታወሰውና ምንም ሳይተነፍስ መሬት መሬት እያየ ዝም አለ።

የወንድሚ ጭንቀት ያስጨነቃት ዓለሚቱ «እስቲ ትንፋሽ ፋታ እንስጠው» አለችና ብድግ አለች።

«አዎ! ዓለም ዕውነትሽን ነው። ውሳኔው ትክክል ቢሆንም ቀላል አይደለም።» ብሎ የሐንስ እንደገና ተከዘ።

«ልጆቿ - እናታቸው መሞቷንና ለቅሶም ወላጆቿ ቤት መሆኑ ተነግሯቸው ወደዚያው ይላኩ፤ ከዚያ በኋላ እንደፍጥርጥራቸው ይሁኑ» አለ አንደኛው አማካሪ።

በልጆቹ የወደፊት ዕድል ላይ የተሰጠውን አስተያየት በማጠናከር «በሣልስቱ አባቶቻቸው ብቅ ብቅ ብለው ልጆቻቸውን ይጠይቁ ይሆናል፤ ማን ያውቃል?» አለች ዓለሚቱ በመደምደም።

የሐንስ የአማካሪዎቹን አስተያየት በጥሞና ካዳመጠ በኋላ «ለማንኛውም እስቲ ላስብበት ጊዜ ስጡኝ» በማለት ብቻውን ወደ መኝታ ቤት ሽደ።

«ሌሊቱም እየነጋ ስለሆነ እሱም ወገቡን ያሳርፍ፤ እኛም በየመኪናቻችን ውስጥም ቢሆን ሽለብ እናድርግ» ተባብለው ከቤት ወጡ።

የሐንስ ልጆቹ ወደ አሰገደች ወላጆች ቤት ይሸኙ በሚለው ሀሳብ መስማማቱን ከገለጸላቸው በኋላ «የእናታቸው ሞት ምን ተብሎ ይነገራቸው? ወይስ ከኼዱ በኋላ ይረዱ?» የሚል ጥያቄ ወርወር አደርጎ በተለይ ዓለሚቱን ትኩር ብሎ ተመለከተ።

«እዚሁ እርማቸውን እውጥተው ቢሸኙ ነው የሚሻለው» አለች ዓለሚቱ።

«ሌሎቻችሁስ ምን ትላላችሁ?»

«የሐንሰ ለምን ይኸንን ለአንተ ውሳኔ አንተውልህም?» አለ ተስፋዬ።

«እኔ እናንተ በምትሉት ጸሎት ጸሎት ጸሎት አለና ከተቀመጠበት የአልጋው ጫፍ ላይ ቀስ ብሎ ተነሳና ጎርደድ ጎርደድ አለ በትካዜ።

ልጆቹ የእናታቸውን ሞት እዚሁ ከተረዱ በኋላ ወደ አያቶቻቸው (የአሰገደች ወላጆች) ቤት ይሸኙ በሚለው ዐሳብ ስምምነት ላይ ተደረሰና ተስፋዬ ሊያመጣቸው ሼደ።

ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ልጆቹ እነ የሐንሰ ካሉበት መኝታ ቤት ገቡና ወንዶቹ ጥግ ይዘው ቆሙ። ማርያማዊት ግን «ጆኒ እማዬስ! የታለች! አሰግዬስ!» ብላ በተቀመጠበት አንገቱ ላይ ጥምጥም አለች።

«አሰገደች የለችም፣ እናታችሁ ሞታለች!» የሚል ድምፅ ክፍሉ ውስጥ አስተጋባ።

መልኬ — ሦስተኛው ልጅ ዘልሎ መሬት ላይ ተከሰከለ። ደረጀ «አ-አ-አ! ያገር ያለህ እናቴን! እናቴን! የት ነች? ሬሳዋን አሳዩኝ የታለ?» እያለ ከቤት በርሮ ወጣ። ከየሐንሰና ከመማክርቱ በስተቀር ንዝነተኛው በሙሉ በዕንባ ተራጨ።

ማርያማዊት ከየሐንሰ ላይ ተጠምጥማ አልላቀቅም አለች። ደረጀና መልኬን አባብለው ሳሎን ገብተው እንዲያለቅሱ ተደረገ። የሐንሰም ማርያማዊትን እንደታቀፈ ወደ ሳሎን መጣ።

ደረጀና መልኬ እያረፉ እንዲያለቅሱ ተስፋዬ እያፀናና ቢመክራቸውም መረጋጋት አልቻሉም።

የሐንሰ ማርያማዊትን እንደታቀፈ ብድግ ብሎ ልጆቹን እንደምንም አግባብቶ አስቀመጣቸው። እነ ደረጀ ከተቀመጡም በኋላ ጩኸታቸውን ገታ አድርገው እየተንለቀሰቁ ናቸው።

«ሰማ ደረጀ» አለ የሐንሰ ድምፁን ዘለግ አድርጎ፣ «የእናታችሁ አስክሬን ያለው ወላጆችዎ ቤት ስለሆነ ወደዚያ ትሔዳላችሁ.....» ብሎ ንግግሩን ሳይጨርስ «ጆኒ እኔ! እኔ! አልሼድም» አሉ ደረጀና መልኬ ሁለቱም በአንድ ቃል፣ በአንድ ድምፅ፣ በአንድ ጊዜ።

«እንደ ወንድማችን እንደ ጌታሁን ሬሳችን ነው ከዚህ ቤት የሚወጣው። ትናንት አባታችሁ አይደለሁም ብለህናል። እኛ ከአንተ ሌላ አባት የለንም፣ እናውቅም፣ አሁን ደግሞ እናት የለንም፣ የት ነው የምንሼደው? ከቤቴ ውጦ ካልክ እኔ በበኩሌ ወንድሜን፣ እናቴን፣ አንተንም አጥቼ በሕይወት መኖር አልፈልግም። በቃ ይኸውልህ ወጣሁልህ። ነገ ሬሳዬን ፈልገህ ቅበረው» ብሎ ወጣ። መልኬም ተከተሎት ሮጠ። ማርያማዊት ከእቅፋ ወርዳ አጠገቡ ቆማለች። ጓደኞቻቸውና ሌሎችም ንዝነተኞች እነ ደረጀን የመሸከም ያህል ደጋግፈው ይዘዋቸው መጡ። የሐንሰ ወደ በረንዳ ወጥቶ ይዟቸው ሳሎን ገባ። ለቅሶ ቆሟል። ዝምታ ሰፍኗል።

«ቁጭ በላ» አላቸው የሐንሰ እሱ እንደ ቆመ።

«ምን ቤት አለንና ነው የምንቀመጠው - እኔ አልቀመጥም» አለ መልኬ ተከላቅሮ።

«ደህና ኑ» አለና በግራና ቀኝ እነሱን አቁሞ ማርያማዊትን ከፊት ለፊቱ አድርጎ የሐንስ አለቀለ። ልጆቹን ተራ በተራ እየተመለከተ ድምፅ ሳይወጣው እያነሳ «ጮኬ ባለቅስ ይወጣልኝ ነበር፣ ግን ምን ብዬ ላልቅስ? የምለው ጠፋብኝ» አለና ሦስቱንም አቀፋቸው። እነሱም አቀፉት። ተቃቅፈው ተላቀሉ። ገዘነተኛ ውንም አስለቀሱ።

በዚህ መኻል የሐንስ ጎንበስ ብሎ ከነበረበት ቀጥ ብሎ ግራ ቀኙን መመልከት ሲጀምር የስቅስቅታው ለቅሶ ቆመ። በአንድ አፍታ ቤቱን ዝምታ ዋጠው።

የሐንስ እንደገና ዝቅ ብሎ ልጆቹን በዕቅፋ ውስጥ አስገባ፣ እነሱም ተጠመጠሙበት።

«ተፈጥሮ በደለችን፣ አሰገደች ደግሞ የበደል በደል ፈፀመችብኝ። እናንተ የበደል ካሳዎቼ ናችሁ። ባልወልዳችሁም አሳድጌአችኋለሁና አባት አሆናችኋለሁ። እናንተም ልጆቼ ሁነ» አለና ሦስቱንም በእቅፋ ጨመቃቸው።

ታሪኩ ተፈፀመ!!

//